

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Ambrosii Calepini Dictionarivm Vndecim Lingvarvm

Calepino, Ambrogio

Basileae, 1616

T ante E

[urn:nbn:de:bsz:31-107476](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-107476)

Gallia facta, monitum fuisse compertum est. Hanc Sestius Similacem a Graecis vocari dixit, & esse in Arcadia tam praesentis...

T E, Syllabica adiectio, quae pronominibus tu & te adjungitur: ut Tute, tere, pro eo quod est tuiple, & teipsum. Cicero libro 1. Epist. Vi tute mihi praecipisti.

Techna, sp. [τεχνη] chosmah hama hermah. Gall. Art. fuisse, cantate, non perit. Ital. Arte di ingannare. Ger. Betrug; geschwinder ist. Hisp. Arte para enganar. Pol. Zdrada, obudna chytrofi. Vng. Mesteg, ifalatofog, alackfog. Ang. An art or craft, guile, deceit. Graeca vox est, quam Latine artem seu artificium interpretari possumus. Utuntur hac voce & Latini, sed ferè in deteriori parte, pro dolo, astutia, impostura, fraude, sive officina. Terent. Evouch. Tam scio hanc technam à Parmenone profectam, quam me vivere. Idem in Heaut. Fallite sinas technos per seivolum. Plaut. in Capt. deattuatus sum miser Sestii huius technis.

Technophyon, [τεχνόφωον] Technophyon, quae non artium sfuriam vertere possumus, magis est prope, ut technos hoc est à producendis amibus. Sueton. in August. Erat illi locus in edito singulari, quoniam Syraculis & technophyon vocabant.

Tedior, Tectorium. Tectorium vide TEGO.

Tecum, adverbium compositum ex ablativo te, & praepositione cum. [tecum] hinc hinc. Ger. Mitte. Bel. Me tu. Plautus in Miles. Quid nunc tace tecum loquor.

Tedra, sp. Arborum ex earum genere quae resiam ferunt, abundantios succo, quam reliquae similis generis, paucior tamen liquidiore; quam picea, flammis, & luminis sacrorum etiam grata. [tedra] lappido. Gall. Vae forte de bon dant ou fassent torches, torches en salut. Ital. Face facula, facelina. Ger. Thänen, flechten oder tuchbaum. Item, Ein fackel aus hartholzmom oder tuchbaum hechtspän. Hisp. Tea de pine para alumbrar. Pol. Sufia facula itana. Cuius. Ang. A kind of tree of siberia which torches armade, a torch. Improprie tamen tadas appellamus tum piceae sive pates imas, tum alia quocq; ligna, quae vel naturali pinguedine, vel oleo piceae sive illita, faculae modo lucent. Hinc Cererem deam iudicisam poëtae vocant, quod tadas dicitur inflammasse, quom iove si gare vellet filiam Proserpinam à Plutone abreptam. [tedra] Gall. Qui porte vna torches en salut. Ital. Chi porta vna facula o torchio. Ger. Bactatragt aus tuchspän. Hisp. El que trae tea. Pol. Fakla smocci. Vng. Fakla hardog. Ang. A torchbearer. Ovid. Epist. 2. Et per tedrae myrica tacia ora. Tedra etiam accipitur pro nuptiis, sive pro ipso coniugio. Mos enim antiquorum erat, ut in nuptiis (inquit Varro) faces & tadas semper praesent quod olim non nisi per noctem nubentes ducebantur à sponsa. Virg. 4. Aeneid. Si non praesentem thalami, tedrae q; fuisset.

Teges, Tegeticula vide TEGO.

Tegillum, Tegmen, vide TEGO.

Tego, gi, x. itum, est. Operta, obduco, obnubo, obtendo, contego, velo. [tego] chaphah nos chasah. Gall. Couvrir. Ital. Coprire. Ger. Bedecken. Hisp. Cobrir. Pol. Nakry. Vng. Befüllen. Ang. To cover. Plin. lib. 11. cap. 11. Radicem lotos hac habet operam nigro cortice: qualis & callaneas tegit. Propert. lib. 4. Eleg. 3. Et tenit galea barbara molle caput. Ovid. 1. Amor. Eleg. 5. Pugnatat tunica se tamen illa tegi. Idem 1. de Arte. Acquoque quot pisces, fronde teguntur aves. Per translationem tegere, accipitur pro defendere. [tego] habelim hoteh. Ger. Fehberginverhblim. Vng. el ruyim. Martial. Quod tegitur, maius creditur esse malum. Cicero pro Quint. Id te admittisse concedis, quod ne mendacio quidem tegere possis. Item pro defendere, conservare. [tego] zhan. Ger. Fehberginverhblim. Vng. el ruyim. Martial. Quod tegitur, maius creditur esse malum. Cicero pro Quint. Id te admittisse concedis, quod ne mendacio quidem tegere possis. Item pro defendere, conservare. Germ. Einm schirmen; etiam dices vnd inspringen. Pol. broni. Vng. Otalmaz. Salust. in Catul. At Romani domi militiq; intenti: si nate, parare, alius alium hortari, hostibus obviam ire, libertatem, patriam, parentesq; armis tegere. A tego sunt composita Contego, detego, itego, obtego, pertego, pratego, protego, itego, supertego: quorum significata supra explicavimus suis locis.

Tectus, 2. um, participium passivum à Tego, Opertus. [tectus] chaphah nos chasah. Gall. Couvrir. Ital. Coprire. Ger. Bedecken. Hisp. Cobrir. Pol. Nakry. Vng. Befüllen. Ang. To cover. Plin. lib. 11. cap. 11. Radicem lotos hac habet operam nigro cortice: qualis & callaneas tegit. Propert. lib. 4. Eleg. 3. Et tenit galea barbara molle caput. Ovid. 1. Amor. Eleg. 5. Pugnatat tunica se tamen illa tegi. Idem 1. de Arte. Acquoque quot pisces, fronde teguntur aves. Per translationem tegere, accipitur pro defendere. Item pro defendere, conservare. Germ. Einm schirmen; etiam dices vnd inspringen. Pol. broni. Vng. Otalmaz. Salust. in Catul. At Romani domi militiq; intenti: si nate, parare, alius alium hortari, hostibus obviam ire, libertatem, patriam, parentesq; armis tegere. A tego sunt composita Contego, detego, itego, obtego, pertego, pratego, protego, itego, supertego: quorum significata supra explicavimus suis locis.

men occultior, atq; tectior vestra ipsa cupiditas esset. Idem 2. de Orator. Ego me Hercule, inquit, Antoni semper fui, qui de te oratore sic predicarem, unum te in dicendo videri tectissimum. Tectus idem dicitur, qui est tacitus, de suis rebus nemini communicans, fallax: cui opponitur Aperius. Cicero. Qui oculus & tectus dicitur, rapinum abest ut se iudicet, ut polliciat, etc. Tectae oves, ex dcm quae à patria Yarcinae, sive Graecae dicebantur, quae quod mollissimam ferrent lanam, pellibus intus pascebantur, ne vellera aut conspirarent, aut dumis adhererent: quae de se vide Columellam libro 7. capite 6. Plinium libro 8. capite 47: Ovium summa genera duo, tectam & colonicum: illud mollius, hoc in pascuis delatius.

Tedè, adverbium, Latenter, occultè: cuius contrarium est Aperitè. [tedè] Gall. Couvrir. Ital. Coprire. Ger. Bedecken. Hisp. Cobrir. Pol. Nakry. Vng. Befüllen. Ang. To cover. Plin. lib. 11. cap. 11. Radicem lotos hac habet operam nigro cortice: qualis & callaneas tegit. Propert. lib. 4. Eleg. 3. Et tenit galea barbara molle caput. Ovid. 1. Amor. Eleg. 5. Pugnatat tunica se tamen illa tegi. Idem 1. de Arte. Acquoque quot pisces, fronde teguntur aves. Per translationem tegere, accipitur pro defendere. Item pro defendere, conservare. Germ. Einm schirmen; etiam dices vnd inspringen. Pol. broni. Vng. Otalmaz. Salust. in Catul. At Romani domi militiq; intenti: si nate, parare, alius alium hortari, hostibus obviam ire, libertatem, patriam, parentesq; armis tegere. A tego sunt composita Contego, detego, itego, obtego, pertego, pratego, protego, itego, supertego: quorum significata supra explicavimus suis locis.

Tedum, s. n. i. subilativum, Summa pars domus, quae contra teguntur. [tedum] Gall. Couvrir. Ital. Coprire. Ger. Bedecken. Hisp. Cobrir. Pol. Nakry. Vng. Befüllen. Ang. To cover. Plin. lib. 11. cap. 11. Radicem lotos hac habet operam nigro cortice: qualis & callaneas tegit. Propert. lib. 4. Eleg. 3. Et tenit galea barbara molle caput. Ovid. 1. Amor. Eleg. 5. Pugnatat tunica se tamen illa tegi. Idem 1. de Arte. Acquoque quot pisces, fronde teguntur aves. Per translationem tegere, accipitur pro defendere. Item pro defendere, conservare. Germ. Einm schirmen; etiam dices vnd inspringen. Pol. broni. Vng. Otalmaz. Salust. in Catul. At Romani domi militiq; intenti: si nate, parare, alius alium hortari, hostibus obviam ire, libertatem, patriam, parentesq; armis tegere. A tego sunt composita Contego, detego, itego, obtego, pertego, pratego, protego, itego, supertego: quorum significata supra explicavimus suis locis.

Tediorium, m. n. i. Calx, sive crusta indurata parietum murum, quae tanquam pavimento lapides teguntur. [tediorium] Gall. Couvrir. Ital. Coprire. Ger. Bedecken. Hisp. Cobrir. Pol. Nakry. Vng. Befüllen. Ang. To cover. Plin. lib. 11. cap. 11. Radicem lotos hac habet operam nigro cortice: qualis & callaneas tegit. Propert. lib. 4. Eleg. 3. Et tenit galea barbara molle caput. Ovid. 1. Amor. Eleg. 5. Pugnatat tunica se tamen illa tegi. Idem 1. de Arte. Acquoque quot pisces, fronde teguntur aves. Per translationem tegere, accipitur pro defendere. Item pro defendere, conservare. Germ. Einm schirmen; etiam dices vnd inspringen. Pol. broni. Vng. Otalmaz. Salust. in Catul. At Romani domi militiq; intenti: si nate, parare, alius alium hortari, hostibus obviam ire, libertatem, patriam, parentesq; armis tegere. A tego sunt composita Contego, detego, itego, obtego, pertego, pratego, protego, itego, supertego: quorum significata supra explicavimus suis locis.

Tedioris, na, tium, a dicitur. [tedioris] Gall. Couvrir. Ital. Coprire. Ger. Bedecken. Hisp. Cobrir. Pol. Nakry. Vng. Befüllen. Ang. To cover. Plin. lib. 11. cap. 11. Radicem lotos hac habet operam nigro cortice: qualis & callaneas tegit. Propert. lib. 4. Eleg. 3. Et tenit galea barbara molle caput. Ovid. 1. Amor. Eleg. 5. Pugnatat tunica se tamen illa tegi. Idem 1. de Arte. Acquoque quot pisces, fronde teguntur aves. Per translationem tegere, accipitur pro defendere. Item pro defendere, conservare. Germ. Einm schirmen; etiam dices vnd inspringen. Pol. broni. Vng. Otalmaz. Salust. in Catul. At Romani domi militiq; intenti: si nate, parare, alius alium hortari, hostibus obviam ire, libertatem, patriam, parentesq; armis tegere. A tego sunt composita Contego, detego, itego, obtego, pertego, pratego, protego, itego, supertego: quorum significata supra explicavimus suis locis.

Tedior, ouz, m. i. Quae opus tectorium parietum inducit. [tedior] Gall. Couvrir. Ital. Coprire. Ger. Bedecken. Hisp. Cobrir. Pol. Nakry. Vng. Befüllen. Ang. To cover. Plin. lib. 11. cap. 11. Radicem lotos hac habet operam nigro cortice: qualis & callaneas tegit. Propert. lib. 4. Eleg. 3. Et tenit galea barbara molle caput. Ovid. 1. Amor. Eleg. 5. Pugnatat tunica se tamen illa tegi. Idem 1. de Arte. Acquoque quot pisces, fronde teguntur aves. Per translationem tegere, accipitur pro defendere. Item pro defendere, conservare. Germ. Einm schirmen; etiam dices vnd inspringen. Pol. broni. Vng. Otalmaz. Salust. in Catul. At Romani domi militiq; intenti: si nate, parare, alius alium hortari, hostibus obviam ire, libertatem, patriam, parentesq; armis tegere. A tego sunt composita Contego, detego, itego, obtego, pertego, pratego, protego, itego, supertego: quorum significata supra explicavimus suis locis.

Tedior, ouz, m. i. Quae opus tectorium parietum inducit. [tedior] Gall. Couvrir. Ital. Coprire. Ger. Bedecken. Hisp. Cobrir. Pol. Nakry. Vng. Befüllen. Ang. To cover. Plin. lib. 11. cap. 11. Radicem lotos hac habet operam nigro cortice: qualis & callaneas tegit. Propert. lib. 4. Eleg. 3. Et tenit galea barbara molle caput. Ovid. 1. Amor. Eleg. 5. Pugnatat tunica se tamen illa tegi. Idem 1. de Arte. Acquoque quot pisces, fronde teguntur aves. Per translationem tegere, accipitur pro defendere. Item pro defendere, conservare. Germ. Einm schirmen; etiam dices vnd inspringen. Pol. broni. Vng. Otalmaz. Salust. in Catul. At Romani domi militiq; intenti: si nate, parare, alius alium hortari, hostibus obviam ire, libertatem, patriam, parentesq; armis tegere. A tego sunt composita Contego, detego, itego, obtego, pertego, pratego, protego, itego, supertego: quorum significata supra explicavimus suis locis.

Tedior, ouz, m. i. Quae opus tectorium parietum inducit. [tedior] Gall. Couvrir. Ital. Coprire. Ger. Bedecken. Hisp. Cobrir. Pol. Nakry. Vng. Befüllen. Ang. To cover. Plin. lib. 11. cap. 11. Radicem lotos hac habet operam nigro cortice: qualis & callaneas tegit. Propert. lib. 4. Eleg. 3. Et tenit galea barbara molle caput. Ovid. 1. Amor. Eleg. 5. Pugnatat tunica se tamen illa tegi. Idem 1. de Arte. Acquoque quot pisces, fronde teguntur aves. Per translationem tegere, accipitur pro defendere. Item pro defendere, conservare. Germ. Einm schirmen; etiam dices vnd inspringen. Pol. broni. Vng. Otalmaz. Salust. in Catul. At Romani domi militiq; intenti: si nate, parare, alius alium hortari, hostibus obviam ire, libertatem, patriam, parentesq; armis tegere. A tego sunt composita Contego, detego, itego, obtego, pertego, pratego, protego, itego, supertego: quorum significata supra explicavimus suis locis.

Tedior, ouz, m. i. Quae opus tectorium parietum inducit. [tedior] Gall. Couvrir. Ital. Coprire. Ger. Bedecken. Hisp. Cobrir. Pol. Nakry. Vng. Befüllen. Ang. To cover. Plin. lib. 11. cap. 11. Radicem lotos hac habet operam nigro cortice: qualis & callaneas tegit. Propert. lib. 4. Eleg. 3. Et tenit galea barbara molle caput. Ovid. 1. Amor. Eleg. 5. Pugnatat tunica se tamen illa tegi. Idem 1. de Arte. Acquoque quot pisces, fronde teguntur aves. Per translationem tegere, accipitur pro defendere. Item pro defendere, conservare. Germ. Einm schirmen; etiam dices vnd inspringen. Pol. broni. Vng. Otalmaz. Salust. in Catul. At Romani domi militiq; intenti: si nate, parare, alius alium hortari, hostibus obviam ire, libertatem, patriam, parentesq; armis tegere. A tego sunt composita Contego, detego, itego, obtego, pertego, pratego, protego, itego, supertego: quorum significata supra explicavimus suis locis.

Tegula

Tegula, n. f. idem Livius 1. ad Vrbe: Et super tunicam
 auream pectori tegumentum, cœlestiaque arma, quæ ancilia ap-
 pellantur ferre.
Tegumentum, n. o. idem Cic. 2. de Nat. deor. Palpebræq; que
 sunt tegumenta oculorum, mollissima tactu ne læderent
 aëtem apt. sicut sicut. Cael. 2. bell. Gall. Vt non modò ad in-
 signia accommodanda, sed etiam ad galas sibi sumat. q. Est
 tegumenta detrahenda tempus dicitur.
Tegula, n. f. pen. cor. n. f. idem quod tegmen. *Lat. tegula, tegula.*
 Plin. lib. 10. cap. 36: Tegula enim aquarum arundinum
 domos suas Septentrionales populi, operiunt.
Tegillum, n. f. Parvum tegmen. *Lat. tegillum, tegillum.* Gall. Petite con-
 creta, et creta. Ital. Piccol tegumento, et operchio. Ger. Ein
 nütz dech. Hisp. Pequena cobertura. Pol. Dofek. Vngar. Födel
 eke. Ang. A little covering. Varr. in Sequi Vlyste: Ob aquam è
 nubibus totam, indicat fore ut tegilli pastor sibi sumat. q. Est
 & Tegillum cuculli vinculum è seripo. Plaut. Tegillum mihi
 nec id sibi vii. dabo. q. At Tegillum diminutivum à ligno est.
Tegula, n. f. p. Qua recta sternitur ad pluvias & alia arcæda, di-
 ca est q. domos tegat. *Lat. tegula, tegula.* Gal. Tuille. Ital. Coppo, tegula.
 Ger. Ein tegel. Bel. Een tegel. Hisp. La teja de tegula. Pol. Dach-
 nica, dach tegul. Vn. Tjep. Ang. A tile or sklait. Terent. in
 Enoch. Deo sese in hominè convertisse, atq; per alias tegulas
 Venisse clanculù per impluvium. fucum factù mulieri. Plaut.
 in Müit. Quod meas confregisti imbrices & tegulas. Cic. ad
 An. lib. 9: De isto licet bene speres: promitto tibi, si valebit, re-
 gulum illi in Italia nullam reliditù. Cato cap. 14: In rectum si
 numerabitur tegula integra quæ erit. & Tegula autem quæ
 ad hinc adhibetur à laxitate dicitur mammata. Colli-
 cæ autem vocantur, teste Felto, quibus aqua, veluti quibus-
 dam canalibus in vas aliquod, vel in puteum derivatur.
Tegula, n. f. Straguli genus, quam & stoream appellant, ex
 ulva sive seripo, aut sparro in locis similitudinè, quo vilio-
 ris vitur. *Lat. tegula, tegula.* Gal. Næte ou convertire faite de seripo,
 de seripo, ou autres choses, que quæ seripo dicitur les pauciers. Ital.
 Copris di cala fatta di gionchis, gionche, canne di seripo. Germ. Ein
 tegula garten auf hinc oder anderem gruben stug gmadet. Ein
 tegel. Hisp. Elera de seripo. Polon. Kory. Vng. Gyök.
 Ang. A coarse blanket or coverlet, a mat. Varr. de Re
 rust. Sicque sunt de cannabi lino, junco, palmo, seripo: ut fu-
 ces, tegetes. Juven. Sat. 6: Ausp. Palatinæ tegetem præ-
 sente cubi. Col. lib. 3. cap. 3: Sub ortu canicula palmeti tege-
 nis vineas adumbrabat. Idem lib. 12. cap. 50: Cannæ tege-
 tes, quibus olivæ excipiunt. Hujusmodi simile quiddam apud
 nos è straminibus concinnat: vulgus matras vocat.
Tegula, n. f. p. d. minor. Parva teges. *Lat. tegula, tegula.* Gall. Une
 petite natte ou couverture. Ital. Piccol tegula. Germ. Ein tegel
 tegel. Hisp. Pequena cobertura. Pol. Kogulka. Vng. Gyök.
 An. A little coverlet or mat. Varr. de Re rust. cap. 8: Sed
 pro columbariis in pasere muculos, aut palos in ordinè, su-
 pra quos tegetiule cannabiæ sint impostæ. Idem lib. 2.
 cap. 11: Diligentiores tegetiulis subjectis, oves tondere so-
 lent, ne flocci intendant.
Tegula, n. f. p. Quod texendo conficitur. *Lat. tegula, tegula.* Gall.
 Tuis. Ital. & Hisp. Tela. Ger. Ein wapp. Belg. Ein webbe. Pol.
 Tama. Vng. Varga. Ang. A webbe of cloth. Terent. in Heavt.
 Malit telam desierit continuo. Virg. 1. Aen. -percurrere pesti-
 netelas. Ovid. Ep. 11: Lassaret viduas pendula tela manus.
 & Telam exordiu proverbialiter dictù, pro eo quod est tech-
 nam aliquam incipere & aggredi: Plaut. in Bacch. Exorta hæc
 tela non malè est omnino mihi.
Tegula, n. f. p. In ædificiis dicebatur hominum simu-
 lacra, quæ gibbosa ferè figura effingebantur, ut columnas,
 vel multos dorso sustinere, & sub ipso pondere propemodù
 succumbere viderentur. *Lat. tegula, tegula.* Græci Atlantes vocant, simi-
 tudine sumpta ab Atlante Mercurii avo: quod quemadmo-
 dum ille cœlum sustinet humeris, ita hi ædificium fulcire videan-
 tur. Vide de hoc plura in distione ATLAS.
Tegula, n. f. p. Gemma colore cordis existens, Persis maximè
 præta, quam & Muculam appellant. Plin. lib. 37. cap. 10.
Tegula, n. f. p. Herba est palustris, caule arundineo, triangulari,
 folio teli instar formato, flore albo, deciduo, in medio echi-
 nati. *Lat. tegula, tegula.* Pol. Boga trawka.
Tegula, n. f. p. Unguentum. *Lat. tegula, tegula.* Ger. Ein angemachte Sat-
 ten Tuis. Hisp. Farnograzum. Menâ dri poeiz ætate summo erat
 in pretio. Constat autem ex oleo recenti, cypero, calamo,
 melioto, melle, melino, maro, amaraco & fœnogreco: à quo
 tum postremo nomen accepit. Græci enim fœnogreçum teli
 appellant. Alii tamen à Telo insula in qua opuntium con-
 stitit, dictum putant. Vide Plin. lib. 13. cap. 1.
Tegula, n. f. p. Vide in PROFITIS.
Telo, n. f. m. f. Gall. Une grol ou cœigne, instrument pour tirer l'
 eau d'un puits. Ital. L'acquo. Ger. Ein Sodfang oder Weisfang

baran der Syner hanget. Hisp. Cigarral. Pol. Zorawietorim. *Lat. telo, telo.*
 Vngar. Kankarg. Ang. A pail or bucket to carry
 water. A rusticus dicitur instrumentum longum ex ligno, quo
 utuntur ad aquam è puteis hauriendam. Hispani Cigarram vo-
 cant, à similitudine tolli ciconiarum. Hæc Spon.
Telsonum, penult. cor. n. f. *Lat. telonum, telonum.* Gall. Banque. Ital. Banco.
 Ger. Ein zollamt. Hisp. Juntose. Hisp. El aduana. Pol. Miecise
 grol. Vng. Vam. Ang. The custom house. Mensa
 publicanorum, ubi vectigal exigitur: Græco nomine τὸλῶν,
 quod inter cætera vectigal significat. Vide τὸλῶν, sive τὸλῶν
 dicuntur qui vectigal exigunt.
Telos, n. f. p. *Lat. telos, telos.* Gal. Ein Ital. Fio. Ger. Das tel. Hisp.
 Fen. termino o cabo. Pol. Koniec. Vn. Veg. Ang. The end. *Lat. telos, telos.*
 finis, honor, legio, tributù, vectigal, pensio. Cic. 3. de Fin. Sen-
 tus enim cædo me jam diu quod dicitur. Græci dicunt, id dicere
 iam extremum, tùm ultimum, tùm summum: licet etiam si-
 nem pro extremo aut ultimo dicere.
Telum, n. f. dicitur omne quod manu jaci potest: quo no-
 mine lapis, lignù, plumbù, & ferrù continetur, in culum, hasti-
 le. *Lat. telum, telum.* Gall. Un trait, dard, fleche. Ital. Ar-
 ma, dardo, fusto, pietra, lanza, bastone. Ger. Geschel / ein jettichs
 wirt has man wirft oder schust. Hisp. Jettich. Belg. Ein bank.
 Hisp. El tiro, aquello que se tira, es una arma que se puede arrojar, como
 dardo o lanza, piedra, flecha, o alousta, o saeta. Polon. Wzetykac-
 szal a rzepka. Vng. Huita seguer nyil. Ang. A dart, an arrow, or
 all weapons thrown with the hand. Didù ad eo quod in longin-
 quam mittatur. Nam apud Græcos τὸλῶν sive τὸλῶν longè si-
 gnificat, fectus. Tela proprie dici videntur ea quæ missilia sunt, ex
 Græco videlicet translato eo nomine: quia illi τὸλῶν missa di-
 cunt, quæ nos emittunt: sicut arma ea, quæ ab humeris depen-
 dentia revolvuntur manibus. Ovid. 1. Metam. Ex humero pendens
 resonabat eburnea levo: Telorù cultus arcù quoq; levia tene-
 bat. Virg. 10. Aen. Ar puer Aescanius muro, fossiq; teneret Te-
 la inter media, atq; horretes Marte Latinos. & Non raro tamè
 tela pro quibuslibet armis accipimus, etià us, quib. cominus
 aut salute tu emur, aut aliù oppugnamus. Cic. in Catone. Quid
 ex quibus Cethegi, si quid telorù esset, efficeret. Idè sexta Veir.
 Edictù ne quis cù telo servus esset. & intendere telù in jugulà
 nocentis, est caput alicujus per accusatioè petere. Plin. epist.
 9. lib. 1: Si quâ haberem in dicendo facultatè, in jugulum no-
 centis quali telù aliquod intenderem. Tela ad manù submi-
 nistrare, apud Quinil. Telum revellere. Cic. in Pison. In me de
 corpore Reipud. tuorum scelerum tela revellentem.
Telium, pen. cor. a. h. e. *Lat. telium, telium.* Gall. Qui parte
 dardi ou fleche. Ital. Chi parte dardi o parte Ger. Das geschel oder
 geschel. Hisp. El que tira tiro a dardo. Pol. Ten klan strzal o nisz.
 Vng. Huita seguer nyil. Ang. That bears the darts or arrows. J
 ut Puer telifer apud Senec. Hercule Octo.
Temerarius, dicitur qui facit & nullo consilio adhibito, &
 nulla causa facit aliquid. *Lat. temerarius, temerarius.* Gall. Temeraire,
 inconsidère, indiscret, mal averti. Ital. Temerario, inconsiderato.
 Ger. Der schon auf sein ding set vù es
 gahnt und schreit oder schreit. Belg. Lichtvants slout. Hisp. Osado a
 sin razon, desatinado. Pol. Ten klan strzalizm nie rozmyslajacy
 nie lako pozyna, wyczol. Vng. Vakmerb. Ang. Rash, rashly, mad,
 headstrong. Ovid. epist. 6. unâ temeraria cicar. Crimibus
 falsis innotuisse virù. Hinc temerariù aliquid esse, aut nò tem-
 merarium dicimus, quod nulla causa aut causa aliqua factù
 est. Plaut. in Alist. Sed quid hoc, q. picus ulmù tua disthaud tem-
 merarium est. Ceterè hercle, ego quantum ex augurio auspicii
 intelligo. Aut mihi in mundo sunt virg. aut atriensi Sauric.
 Plin. lib. 17. cap. 22: Temerarium est ante crassitudinè pollica-
 rem viti imperare. Liv. 5. bell. Pun. Ad consiliu prima specie
 temerariù magis quâ audax animù adiecit. Ovid. 1. Metam.
 licet eminus esse Fortibus: Antæo nocuit temeraria virtus.
Temeritas, & Temeritudo, f. t. Impudentia, casus, fortuna.
Lat. temeritas, temeritas. Gall. Temerité ou folie, indiscre-
 tion, ignorance. Ital. Inconsiderazione, leggerezza. Germ. Undiscretion
 gahstigkeit oder schreiheit. Hisp. Osado, inca profusion. Polon.
 Nie rozmyslajacy, wyczol. Vng. Vakmerb. Ang. Rashness, ma-
 dness. Pacuv. Egon tyroni non novi temeritadinè. Cic.
 pro M. Marc. Nunquam enim temeritas cum sapientis com-
 missetur, nec ad consiliu casus admittitur. Idem 2. Omne Te-
 meritate enim remota gratissima est liberalitas.
Temerè, adverb. Inconsideratè, stultè, inconsultè. *Lat. temerè, temerè.*
 Gall. Lezirement, à la volée, sans y penser ne
 consideration. Ital. Inconsideratamente, solumente, senza ragione.
 Ger. Unvorsichtlich, unbedachtlich, unbedachtlich. Belg. Lichtvants
 slout. Hisp. Osadame, sin consejo y sin razon. Pol. Nidzi waz-
 nie, wrozmyslajacy. Vn. Vakmerb. Ang. Rashly, without advisement.
 Terent. in Heeyt. Vise nequid temere agas. Idem in Phorm.
 quàm sepe totè temerè eveniat, quæ non audeat optare,
 Virg. 9. Aen. -temerè inter tela jacentes. Cicero de Invent. Do-
 mgs ea quæ ratione reguntur, omnibus instructior est rebus &
 Ecce 5 apparat

Tēnācīā, idem quod tenacitas, aut parsimonia, autore No-
nio. Aliquando pro perseverantia & duritia sumitur, quem-
admodum compositum pertinacia. Ennius: Ducet quadru-
pedem cujus tenacia infractu nimis nequit Nonius.
Tēnācīā, a lēnīb. Firmiter, constantiter, pertinaciter. [*ἰσχυρότης*,
ἰσχυρότης. Gall. *tenant fort, co gluant, persévérance*. Ital. *Tena-*
conante, con perseverante. Ger. *Beharrlichkeit*. Hisp. *Macho teniendo,*
con perseverancia. Pol. *Stabil, mocnoie*. Vng. *Rogadoul erbfen*. An-
ly fall holding, surely, constantly.] Ovid. Epist. 3: An miteros tri-
stis fortuna tenaciter urget?
Tēnācīā, a tēnā, s. e. Sordes, parsimonia, avaritia. [*ἰσχυρότης*,
ἰσχυρότης. Gall. *tenant fort, co gluant, persévérance*. Ital. *Tena-*
conante, con perseverante. Ger. *Beharrlichkeit*. Hisp. *Macho teniendo,*
con perseverancia. Pol. *Stabil, mocnoie*. Vng. *Rogadoul erbfen*. An-
ly fall holding, surely, constantly.] Liv. 4. bell. Maced. Sed in purpura quae tenetur, ablutiturque, non iustam
quidem, sed aliquam tamen causam tenacitatis videt. Cic.
de Nat. deor. Cibumque partim oris hiatu & dentibus ipsis
capellant, partim unguum tenacitate arripiunt, partim ad-
uncitate rostrorum, &c.
Tēnōr, m. t. Accensus. [*ἰσχυρότης*. Gall. *Tenore, accens, foitte*.
Ital. *Tenore*. German. *thes*. Hisp. *Tenor*. Pol. *Ten*. Vng. *Tenor*.
Ang. *The tenor accens*.] à Græco nomine *tenor*, teste Quintil.
lib. 1. cap. 5: Adhuc (inquit) difficilior observatio est per teo-
res, (quos quidē ab antiquis dictos tenores comperi, videlicet
declinato à Græcis verbo, qui *tenor* dicunt) vel accensus,
quos Græci *tenores* vocant & Interdū solum est quod ordo,
vel forma, seu continuatio. [*ἰσχυρότης*. Gall. *Orde,*
foitte, continuation. Ital. *Ordine, continuazione*. Ger. *Ordnung*
oder *ordnung eines dings; fortsetzung der angefangen wirt*. Hisp.
Continuacion de cosa. Pol. *Zagadoul*. Vng. *Ordnung*.
Ang. *An order or continuation of things*.] Valerius
Maximus libro primo: Quod minus religionibus suis tenor
suaque observatio reddiderit. Virg. 2. Georg. Non alios prima
crefcentis origine mundi illuxit dies, aut unquam habuisse
tenorem Credi dicunt Liv. 3. bel. Pun. Hi mores eaq; charitas
patre per omnes ordines velut tenore uno pertinebat Ovid.
3. Metam. Cetera paulatim, placidoq; educta tenore, & Eras-
mus tenorem, rei progressum vocat. Unde quæ sui similia si-
biq; veluti perpetua quadam successu ferre, horum eundem
esse tenorem dicimus. Cic. de Orat. perf. Isque uno tenore,
ut ajunt, in dicendo loquitur, nihil afficiens præter æqualitatem &
æqualitatem. Loquitur de æqualitate dictionis, nulla va-
rietate reficientis auditorum aures. Tenor pugna. Liv. 8. ab
Vibe: Fremitus æqualis, tenoreque idem pugna in defatiga-
tionem ultimam, aut noctem spectabat.
Tēnōr, a. um, Mollis, tractabilis, delicatus, minimè robustus:
[*ἰσχυρότης*. Gall. *Tenore, molle, tractabile*. Ital. *Tenore, molle,*
tractabile. Ger. *zart*. Hisp. *Tenore, molle, tractable*. Pol. *Mick, ml odi,*
slabi, krudo. Vng. *Gyenge*. Ang. *Tender gentle*.] à Græco, *tenor*,
teste Festo, tribus postremis litteris convertit. Cic. 3. de Finib.
Tener pueri. Liv. 9. bel. Maced. Quum vinum animos & qox,
& misti feminis mates, ætatis teneræ majoribus, discrimen
omne pudoris extinxissent, corruptelæ præmium omnis generis
fieri coepit. Ovid. 4. Trist. Eleg. 10: Corpibus & teneræ pri-
mo ætatis honores Anton. Ciceroni Me deinde sine ad hæc
opinionem jam nunc dirigere puerum, & tenero animo ejus
persuadere non esse tradendas posteris inimicitias. Cic. de
Amicit. Neq; enim sunt isti audiendi qui virtutem duram &
quasi ferream esse volunt: quæ quidem est tum multis in re-
bus, tum in amicitia tenera & tractabilis, ut ex bonis amicis
quasi diffundatur, & incommo dis contrahatur Ovid. epist. 4:
Ats sic ubi à teneris crimen condiscitur annis. Virg. 1. Aeglog.
quo sæpè solimus Pastores ovium teneros depellere ferus.
Oratio mollis, tenera, & flexibilis. Cic. in Orat. Tenorior, te-
nerimus. Plin. lib. 10. cap. 72: Si tenerior est Carulli adhuc æ-
tas. Idem lib. 13. cap. 4: Et ab radice avulsæ vitalis est satus &
ramorum tenerimus. Ovid. 1. de Arte: Ipsa novas frondes, &
prava tenerissima tauris fertur inassuetæ subsecuisse manu.
Tēnellūs, a. um, diminutivum. [*ἰσχυρότης*. Gall. *Tendrou,*
teudrou. Ital. *Tenerella*. Ger. *Zartigkeit*. Hisp. *Tierna cosa*. Pol.
Polen Modyusinski, miakofinski. Vng. *Gyengetike*. Ang. *Sensu-
hat tender*.] Plaut. in Calin. Bellam & tenellā Calinam.
Varro 1. de Re rust. cap. 4: Aqua recenti infuso inimica: tenel-
lum enim citò facit putre. Sen. lib. 5. Syl. 5: Cui nomen vox
prima meum, ludasque tenello Rufus, & è nostro veniebant
gaudia vultu.
Tēnellūs, aliud diminutivum. [*ἰσχυρότης*. Gall. *Fort*
mollit. Ital. *Tenerella*. Ger. *Zartigkeit*. Hisp. *Tierna cosa*. Pol.
Polen Modyusinski, miakofinski. Vng. *Gyengetike*. Ang. *Sensu-
hat tender*.] Catul. Epigr. 17: Vt puella tenellulo
delicior heredo.

Tēnētās, atis, & Tenacitas, inis, f. i. Mollities, duritia. Robo-
ri contraria. [*ἰσχυρότης*. Gall. *Tendrou, tendrou*.
Ital. *Tenorezza*. Ger. *Zartigkeit*. Hisp. *Tierna*. Pol.
Mickofski, ml odi. Vng. *Gyengetike*. Ang. *Tenderness*.] Cic. 3. de
Finib. In primo enim ortu incit & tenacitas, & molles quæ-
dam, ut nec res videre optimas nec agere possint. Varro 1. de
Re rust. cap. 36, de segetibus: si qua est aqua, & deducitur in siccita-
tem, sunt, & terra tenacitatem habet, sanite vincas, bulla-
que putare.
Tēnētās, e. pen. cor. & Tenaciter adverbium. [*ἰσχυρότης*. Gall.
Tendrou, Ital. Tenacitate. Ger. *Zartigkeit*. Hisp. *Tierna*.
Pol. *Cyenko*. Vng. *Gyenge*. Ang. *Tenderly, suavely*.] Plin. lib.
23. cap. 3: E radice oleæ quàm tenacitè cortex detrahitur, in
melle crebro gustatu medetur sanguinem reicientibus.
Tēnētāsco, sive Tenetescio, n. t. Tener fio, mitesco, mien-
cordia ducor. [*ἰσχυρότης*. Gall. *Tendrou, tendrou*.
Ital. *Tenorezza*. Ger. *Zartigkeit*. Hisp. *Tierna*. Pol.
Mickofski, ml odi. Vng. *Gyengetike*. Ang. *Tenderly*.] Plin. lib.
23. cap. 3: E radice oleæ quàm tenacitè cortex detrahitur, in
melle crebro gustatu medetur sanguinem reicientibus.
Tēnētāsco, sive Tenetescio, n. t. Tener fio, mitesco, mien-
cordia ducor. [*ἰσχυρότης*. Gall. *Tendrou, tendrou*.
Ital. *Tenorezza*. Ger. *Zartigkeit*. Hisp. *Tierna*. Pol.
Mickofski, ml odi. Vng. *Gyengetike*. Ang. *Tenderly*.] Plin. lib.
23. cap. 3: E radice oleæ quàm tenacitè cortex detrahitur, in
melle crebro gustatu medetur sanguinem reicientibus.
Tēnētāsco, sive Tenetescio, n. t. Tener fio, mitesco, mien-
cordia ducor. [*ἰσχυρότης*. Gall. *Tendrou, tendrou*.
Ital. *Tenorezza*. Ger. *Zartigkeit*. Hisp. *Tierna*. Pol.
Mickofski, ml odi. Vng. *Gyengetike*. Ang. *Tenderly*.] Plin. lib.
23. cap. 3: E radice oleæ quàm tenacitè cortex detrahitur, in
melle crebro gustatu medetur sanguinem reicientibus.
Tēnētāsco, sive Tenetescio, n. t. Tener fio, mitesco, mien-
cordia ducor. [*ἰσχυρότης*. Gall. *Tendrou, tendrou*.
Ital. *Tenorezza*. Ger. *Zartigkeit*. Hisp. *Tierna*. Pol.
Mickofski, ml odi. Vng. *Gyengetike*. Ang. *Tenderly*.] Plin. lib.
23. cap. 3: E radice oleæ quàm tenacitè cortex detrahitur, in
melle crebro gustatu medetur sanguinem reicientibus.
Tēnētāsco, sive Tenetescio, n. t. Tener fio, mitesco, mien-
cordia ducor. [*ἰσχυρότης*. Gall. *Tendrou, tendrou*.
Ital. *Tenorezza*. Ger. *Zartigkeit*. Hisp. *Tierna*. Pol.
Mickofski, ml odi. Vng. *Gyengetike*. Ang. *Tenderly*.] Plin. lib.
23. cap. 3: E radice oleæ quàm tenacitè cortex detrahitur, in
melle crebro gustatu medetur sanguinem reicientibus.
Tēnētāsco, sive Tenetescio, n. t. Tener fio, mitesco, mien-
cordia ducor. [*ἰσχυρότης*. Gall. *Tendrou, tendrou*.
Ital. *Tenorezza*. Ger. *Zartigkeit*. Hisp. *Tierna*. Pol.
Mickofski, ml odi. Vng. *Gyengetike*. Ang. *Tenderly*.] Plin. lib.
23. cap. 3: E radice oleæ quàm tenacitè cortex detrahitur, in
melle crebro gustatu medetur sanguinem reicientibus.
Tēnētāsco, sive Tenetescio, n. t. Tener fio, mitesco, mien-
cordia ducor. [*ἰσχυρότης*. Gall. *Tendrou, tendrou*.
Ital. *Tenorezza*. Ger. *Zartigkeit*. Hisp. *Tierna*. Pol.
Mickofski, ml odi. Vng. *Gyengetike*. Ang. *Tenderly*.] Plin. lib.
23. cap. 3: E radice oleæ quàm tenacitè cortex detrahitur, in
melle crebro gustatu medetur sanguinem reicientibus.
Tēnētāsco, sive Tenetescio, n. t. Tener fio, mitesco, mien-
cordia ducor. [*ἰσχυρότης*. Gall. *Tendrou, tendrou*.
Ital. *Tenorezza*. Ger. *Zartigkeit*. Hisp. *Tierna*. Pol.
Mickofski, ml odi. Vng. *Gyengetike*. Ang. *Tenderly*.] Plin. lib.
23. cap. 3: E radice oleæ quàm tenacitè cortex detrahitur, in
melle crebro gustatu medetur sanguinem reicientibus.
Tēnētāsco, sive Tenetescio, n. t. Tener fio, mitesco, mien-
cordia ducor. [*ἰσχυρότης*. Gall. *Tendrou, tendrou*.
Ital. *Tenorezza*. Ger. *Zartigkeit*. Hisp. *Tierna*. Pol.
Mickofski, ml odi. Vng. *Gyengetike*. Ang. *Tenderly*.] Plin. lib.
23. cap. 3: E radice oleæ quàm tenacitè cortex detrahitur, in
melle crebro gustatu medetur sanguinem reicientibus.
Tēnētāsco, sive Tenetescio, n. t. Tener fio, mitesco, mien-
cordia ducor. [*ἰσχυρότης*. Gall. *Tendrou, tendrou*.
Ital. *Tenorezza*. Ger. *Zartigkeit*. Hisp. *Tierna*. Pol.
Mickofski, ml odi. Vng. *Gyengetike*. Ang. *Tenderly*.] Plin. lib.
23. cap. 3: E radice oleæ quàm tenacitè cortex detrahitur, in
melle crebro gustatu medetur sanguinem reicientibus.
Tēnētāsco, sive Tenetescio, n. t. Tener fio, mitesco, mien-
cordia ducor. [*ἰσχυρότης*. Gall. *Tendrou, tendrou*.
Ital. *Tenorezza*. Ger. *Zartigkeit*. Hisp. *Tierna*. Pol.
Mickofski, ml odi. Vng. *Gyengetike*. Ang. *Tenderly*.] Plin. lib.
23. cap. 3: E radice oleæ quàm tenacitè cortex detrahitur, in
melle crebro gustatu medetur sanguinem reicientibus.
Tēnētāsco, sive Tenetescio, n. t. Tener fio, mitesco, mien-
cordia ducor. [*ἰσχυρότης*. Gall. *Tendrou, tendrou*.
Ital. *Tenorezza*. Ger. *Zartigkeit*. Hisp. *Tierna*. Pol.
Mickofski, ml odi. Vng. *Gyengetike*. Ang. *Tenderly*.] Plin. lib.
23. cap. 3: E radice oleæ quàm tenacitè cortex detrahitur, in
melle crebro gustatu medetur sanguinem reicientibus.
Tēnētāsco, sive Tenetescio, n. t. Tener fio, mitesco, mien-
cordia ducor. [*ἰσχυρότης*. Gall. *Tendrou, tendrou*.
Ital. *Tenorezza*. Ger. *Zartigkeit*. Hisp. *Tierna*. Pol.
Mickofski, ml odi. Vng. *Gyengetike*. Ang. *Tenderly*.] Plin. lib.
23. cap. 3: E radice oleæ quàm tenacitè cortex detrahitur, in
melle crebro gustatu medetur sanguinem reicientibus.
Tēnētāsco, sive Tenetescio, n. t. Tener fio, mitesco, mien-
cordia ducor. [*ἰσχυρότης*. Gall. *Tendrou, tendrou*.
Ital. *Tenorezza*. Ger. *Zartigkeit*. Hisp. *Tierna*. Pol.
Mickofski, ml odi. Vng. *Gyengetike*. Ang. *Tenderly*.] Plin. lib.
23. cap. 3: E radice oleæ quàm tenacitè cortex detrahitur, in
melle crebro gustatu medetur sanguinem reicientibus.
Tēnētāsco, sive Tenetescio, n. t. Tener fio, mitesco, mien-
cordia ducor. [*ἰσχυρότης*. Gall. *Tendrou, tendrou*.
Ital. *Tenorezza*. Ger. *Zartigkeit*. Hisp. *Tierna*. Pol.
Mickofski, ml odi. Vng. *Gyengetike*. Ang. *Tenderly*.] Plin. lib.
23. cap. 3: E radice oleæ quàm tenacitè cortex detrahitur, in
melle crebro gustatu medetur sanguinem reicientibus.
Tēnētāsco, sive Tenetescio, n. t. Tener fio, mitesco, mien-
cordia ducor. [*ἰσχυρότης*. Gall. *Tendrou, tendrou*.
Ital. *Tenorezza*. Ger. *Zartigkeit*. Hisp. *Tierna*. Pol.
Mickofski, ml odi. Vng. *Gyengetike*. Ang. *Tenderly*.] Plin. lib.
23. cap. 3: E radice oleæ quàm tenacitè cortex detrahitur, in
melle crebro gustatu medetur sanguinem reicientibus.
Tēnētāsco, sive Tenetescio, n. t. Tener fio, mitesco, mien-
cordia ducor. [*ἰσχυρότης*. Gall. *Tendrou, tendrou*.
Ital. *Tenorezza*. Ger. *Zartigkeit*. Hisp. *Tierna*. Pol.
Mickofski, ml odi. Vng. *Gyengetike*. Ang. *Tenderly*.] Plin. lib.
23. cap. 3: E radice oleæ quàm tenacitè cortex detrahitur, in
melle crebro gustatu medetur sanguinem reicientibus.
Tēnētāsco, sive Tenetescio, n. t. Tener fio, mitesco, mien-
cordia ducor. [*ἰσχυρότης*. Gall. *Tendrou, tendrou*.
Ital. *Tenorezza*. Ger. *Zartigkeit*. Hisp. *Tierna*. Pol.
Mickofski, ml odi. Vng. *Gyengetike*. Ang. *Tenderly*.] Plin. lib.
23. cap. 3: E radice oleæ quàm tenacitè cortex detrahitur, in
melle crebro gustatu medetur sanguinem reicientibus.
Tēnētāsco, sive Tenetescio, n. t. Tener fio, mitesco, mien-
cordia ducor. [*ἰσχυρότης*. Gall. *Tendrou, tendrou*.
Ital. *Tenorezza*. Ger. *Zartigkeit*. Hisp. *Tierna*. Pol.
Mickofski, ml odi. Vng. *Gyengetike*. Ang. *Tenderly*.] Plin. lib.
23. cap. 3: E radice oleæ quàm tenacitè cortex detrahitur, in
melle crebro gustatu medetur sanguinem reicientibus.
Tēnētāsco, sive Tenetescio, n. t. Tener fio, mitesco, mien-
cordia ducor. [*ἰσχυρότης*. Gall. *Tendrou, tendrou*.
Ital. *Tenorezza*. Ger. *Zartigkeit*. Hisp. *Tierna*. Pol.
Mickofski, ml odi. Vng. *Gyengetike*. Ang. *Tenderly*.] Plin. lib.
23. cap. 3: E radice oleæ quàm tenacitè cortex detrahitur, in
melle crebro gustatu medetur sanguinem reicientibus.
Tēnētāsco, sive Tenetescio, n. t. Tener fio, mitesco, mien-
cordia ducor. [*ἰσχυρότης*. Gall. *Tendrou, tendrou*.
Ital. *Tenorezza*. Ger. *Zartigkeit*. Hisp. *Tierna*. Pol.
Mickofski, ml odi. Vng. *Gyengetike*. Ang. *Tenderly*.] Plin. lib.
23. cap. 3: E radice oleæ quàm tenacitè cortex detrahitur, in
melle crebro gustatu medetur sanguinem reicientibus.
Tēnētāsco, sive Tenetescio, n. t. Tener fio, mitesco, mien-
cordia ducor. [*ἰσχυρότης*. Gall. *Tendrou, tendrou*.
Ital. *Tenorezza*. Ger. *Zartigkeit*. Hisp. *Tierna*. Pol.
Mickofski, ml odi. Vng. *Gyengetike*. Ang. *Tenderly*.] Plin. lib.
23. cap. 3: E radice oleæ quàm tenacitè cortex detrahitur, in
melle crebro gustatu medetur sanguinem reicientibus.
Tēnētāsco, sive Tenetescio, n. t. Tener fio, mitesco, mien-
cordia ducor. [*ἰσχυρότης*. Gall. *Tendrou, tendrou*.
Ital. *Tenorezza*. Ger. *Zartigkeit*. Hisp. *Tierna*. Pol.
Mickofski, ml odi. Vng. *Gyengetike*. Ang. *Tenderly*.] Plin. lib.
23. cap. 3: E radice oleæ quàm tenacitè cortex detrahitur, in
melle crebro gustatu medetur sanguinem reicientibus.
Tēnētāsco, sive Tenetescio, n. t. Tener fio, mitesco, mien-
cordia ducor. [*ἰσχυρότης*. Gall. *Tendrou, tendrou*.
Ital. *Tenorezza*. Ger. *Zartigkeit*. Hisp. *Tierna*. Pol.
Mickofski, ml odi. Vng. *Gyengetike*. Ang. *Tenderly*.] Plin. lib.
23. cap. 3: E radice oleæ quàm tenacitè cortex detrahitur, in
melle crebro gustatu medetur sanguinem reicientibus.
Tēnētāsco, sive Tenetescio, n. t. Tener fio, mitesco, mien-
cordia ducor. [*ἰσχυρότης*. Gall. *Tendrou, tendrou*.
Ital. *Tenorezza*. Ger. *Zartigkeit*. Hisp. *Tierna*. Pol.
Mickofski, ml odi. Vng. *Gyengetike*. Ang. *Tenderly*.] Plin. lib.
23. cap. 3: E radice oleæ quàm tenacitè cortex detrahitur, in
melle crebro gustatu medetur sanguinem reicientibus.
Tēnētāsco, sive Tenetescio, n. t. Tener fio, mitesco, mien-
cordia ducor. [*ἰσχυρότης*. Gall. *Tendrou, tendrou*.
Ital. *Tenorezza*. Ger. *Zartigkeit*. Hisp. *Tierna*. Pol.
Mickofski, ml odi. Vng. *Gyengetike*. Ang. *Tenderly*.] Plin. lib.
23. cap. 3: E radice oleæ quàm tenacitè cortex detrahitur, in
melle crebro gustatu medetur sanguinem reicientibus.
Tēnētāsco, sive Tenetescio, n. t. Tener fio, mitesco, mien-
cordia ducor. [*ἰσχυρότης*. Gall. *Tendrou, tendrou*.
Ital. *Tenorezza*. Ger. *Zartigkeit*. Hisp. *Tierna*. Pol.
Mickofski, ml odi. Vng. *Gyengetike*. Ang. *Tenderly*.] Plin. lib.
23. cap. 3: E radice oleæ quàm tenacitè cortex detrahitur, in
melle crebro gustatu medetur sanguinem reicientibus.
Tēnētāsco, sive Tenetescio, n. t. Tener fio, mitesco, mien-
cordia ducor. [*ἰσχυρότης*. Gall. *Tendrou, tendrou*.
Ital. *Tenorezza*. Ger. *Zartigkeit*. Hisp. *Tierna*. Pol.
Mickofski, ml odi. Vng. *Gyengetike*. Ang. *Tenderly*.] Plin. lib.
23. cap. 3: E radice oleæ quàm tenacitè cortex detrahitur, in
melle crebro gustatu medetur sanguinem reicientibus.
Tēnētāsco, sive Tenetescio, n. t. Tener fio, mitesco, mien-
cordia ducor. [*ἰσχυρότης*. Gall. *Tendrou, tendrou*.
Ital. *Tenorezza*. Ger. *Zartigkeit*. Hisp. *Tierna*. Pol.
Mickofski, ml odi. Vng. *Gyengetike*. Ang. *Tenderly*.] Plin. lib.
23. cap. 3: E radice oleæ quàm tenacitè cortex detrahitur, in
melle crebro gustatu medetur sanguinem reicientibus.
Tēnētāsco, sive Tenetescio, n. t. Tener fio, mitesco, mien-
cordia ducor. [*ἰσχυρότης*. Gall. *Tendrou, tendrou*.
Ital. *Tenorezza*. Ger. *Zartigkeit*. Hisp. *Tierna*. Pol.
Mickofski, ml odi. Vng. *Gyengetike*. Ang. *Tenderly*.] Plin. lib.
23. cap. 3: E radice oleæ quàm tenacitè cortex detrahitur, in
melle crebro gustatu medetur sanguinem reicientibus.
Tēnētāsco, sive Tenetescio, n. t. Tener fio, mitesco, mien-
cordia ducor. [*ἰσχυρότης*. Gall. *Tendrou, tendrou*.
Ital. *Tenorezza*. Ger. *Zartigkeit*. Hisp. *Tierna*. Pol.
Mickofski, ml odi. Vng. *Gyengetike*. Ang. *Tenderly*.] Plin. lib.
23. cap. 3: E radice oleæ quàm tenacitè cortex detrahitur, in
melle crebro gustatu medetur sanguinem reicientibus.
Tēnētāsco, sive Tenetescio, n. t. Tener fio, mitesco, mien-
cordia ducor. [*ἰσχυρότης*. Gall. *Tendrou, tendrou*.
Ital. *Tenorezza*. Ger. *Zartigkeit*. Hisp. *Tierna*. Pol.
Mickofski, ml odi. Vng. *Gyengetike*. Ang. *Tenderly*.] Plin. lib.
23. cap. 3: E radice oleæ quàm tenacitè cortex detrahitur, in
melle crebro gustatu medetur sanguinem reicientibus.
Tēnētāsco, sive Tenetescio, n. t. Tener fio, mitesco, mien-
cordia ducor. [*ἰσχυρότης*. Gall. *Tendrou, tendrou*.
Ital. *Tenorezza*. Ger. *Zartigkeit*. Hisp. *Tierna*. Pol.
Mickofski, ml odi. Vng. *Gyengetike*. Ang. *Tenderly*.] Plin. lib.
23. cap. 3: E radice oleæ quàm tenacitè cortex detrahitur, in
melle crebro gustatu medetur sanguinem reicientibus.
Tēnētāsco, sive Tenetescio, n. t. Tener fio, mitesco, mien-
cordia ducor. [*ἰσχυρότης*. Gall. *Tendrou, tendrou*.
Ital. *Tenorezza*. Ger. *Zartigkeit*. Hisp. *Tierna*. Pol.
Mickofski, ml odi. Vng. *Gyengetike*. Ang. *Tenderly*.] Plin. lib.
23. cap. 3: E radice oleæ quàm tenacitè cortex detrahitur, in
melle crebro gustatu medetur sanguinem reicientibus.
Tēnētāsco, sive Tenetescio, n. t. Tener fio, mitesco, mien-
cordia ducor. [*ἰσχυρότης*. Gall. *Tendrou, tendrou*.
Ital. *Tenorezza*. Ger. *Zartigkeit*. Hisp. *Tierna*. Pol.
Mickofski, ml odi. Vng. *Gyengetike*. Ang. *Tenderly*.] Plin. lib.
23. cap. 3: E radice oleæ quàm tenacitè cortex detrahitur, in
melle crebro gustatu medetur sanguinem reicientibus.
Tēnētāsco, sive Tenetescio, n. t. Tener fio, mitesco, mien-
cordia ducor. [*ἰσχυρότης*. Gall. *Tendrou, tendrou*.
Ital. *Tenorezza*. Ger. *Zartigkeit*. Hisp. *Tierna*. Pol.
Mickofski, ml odi. Vng. *Gyengetike*. Ang. *Tenderly*.] Plin. lib.
23. cap. 3: E radice oleæ quàm tenacitè cortex detrahitur, in
melle crebro gustatu medetur sanguinem reicientibus.
Tēnētāsco, sive Tenetescio, n. t. Tener fio, mitesco, mien-
cordia ducor. [*ἰσχυρότης*. Gall. *Tendrou, tendrou*.
Ital. *Tenorezza*. Ger. *Zartigkeit*. Hisp. *Tierna*. Pol.
Mickofski, ml odi. Vng. *Gyengetike*. Ang. *Tenderly*.] Plin. lib.
23. cap. 3: E radice oleæ quàm tenacitè cortex detrahitur, in
melle crebro gustatu medetur sanguinem reicientibus.
Tēnētāsco, sive Tenetescio, n. t. Tener fio, mitesco, mien-
cordia ducor. [*ἰσχυρότης*. Gall. *Tendrou, tendrou*.
Ital. *Tenorezza*. Ger. *Zartigkeit*. Hisp. *Tierna*. Pol.
Mickofski, ml odi. Vng. *Gyengetike*. Ang. *Tenderly*.] Plin. lib.
23. cap. 3: E radice oleæ quàm tenacitè cortex detrahitur, in
melle crebro gustatu medetur sanguinem reicientibus.
Tēnētāsco, sive Tenetescio, n. t. Tener fio, mitesco, mien-
cordia ducor. [*ἰσχυρότης*. Gall. *Tendrou, tendrou*.
Ital. *Tenorezza*. Ger. *Zartigkeit*. Hisp. *Tierna*. Pol.
Mickofski, ml odi. Vng. *Gyengetike*. Ang. *Tenderly*.] Plin. lib.
23. cap. 3: E radice oleæ quàm tenacitè cortex detrahitur, in
melle crebro gustatu medetur sanguinem reicientibus.
Tēnētāsco, sive Tenetescio, n. t. Tener fio, mitesco, mien-
cordia ducor. [*ἰσχυρότης*. Gall. *Tendrou, tendrou*.
Ital. *Tenorezza*. Ger. *Zartigkeit*. Hisp. *Tierna*. Pol.
Mickofski, ml odi. Vng. *Gyengetike*. Ang. *Tenderly*.] Plin. lib.
23. cap. 3: E radice oleæ quàm tenacitè cortex detrahitur, in
melle crebro gustatu medetur sanguinem reicientibus.
Tēnētāsco, sive Tenetescio, n. t. Tener fio, mitesco, mien-
cordia ducor. [*ἰσχυρότης*. Gall. *Tendrou, tendrou*.
Ital. *Tenorezza*. Ger. *Zartigkeit*. Hisp. *Tierna*. Pol.
Mickofski, ml odi. Vng. *Gyengetike*. Ang. *Tenderly*.] Plin. lib.
23. cap. 3: E radice oleæ quàm tenacitè cortex detrahitur, in
melle crebro gustatu medetur sanguinem reicientibus.
Tēnētāsco, sive Tenetescio, n. t. Tener fio, mitesco, mien-
cordia ducor. [*ἰσχυρότης*. Gall. *Tendrou, tendrou*.
Ital. *Tenorezza*. Ger. *Zartigkeit*. Hisp. *Tierna*. Pol.
Mickofski, ml odi. Vng. *Gyengetike*. Ang. *Tenderly*.] Plin. lib.
23. cap. 3: E radice oleæ quàm tenacitè cortex detrahitur, in
melle crebro gustatu medetur sanguinem reicientibus.
Tēnētāsco, sive Tenetescio, n. t. Tener fio, mitesco, mien-
cordia ducor. [*ἰσχυρότης*. Gall. *Tendrou, tendrou*.
Ital. *Tenorezza*. Ger. *Zartigkeit*. Hisp. *Tierna*. Pol.
Mickofski, ml odi. Vng. *Gyengetike*. Ang. *Tenderly*.] Plin. lib.
23. cap. 3: E radice oleæ quàm tenacitè cortex detrahitur, in
melle crebro gustatu medetur sanguinem reicientibus.
Tēnētāsco, sive Tenetescio, n. t. Tener fio, mitesco, mien-
cordia ducor. [*ἰσχυρότης*. Gall. *Tendrou, tendrou*.
Ital. *Tenorezza*. Ger. *Zartigkeit*. Hisp. *Tierna*. Pol.
Mickofski, ml odi. Vng. *Gyengetike*. Ang. *Tenderly*.] Plin. lib.
23. cap. 3: E radice oleæ quàm tenacitè cortex detrahitur, in
melle crebro gustatu medetur sanguinem reicientibus.
Tēnētāsco, sive Tenetescio, n. t. Tener fio, mitesco, mien-
cordia ducor. [*ἰσχυρότης*. Gall. *Tendrou, tendrou*.
Ital. *Tenorezza*. Ger. *Zartigkeit*. Hisp. *Tierna*. Pol.
Mickofski, ml odi. Vng. *Gyengetike*. Ang. *Tenderly*.] Plin. lib.
23. cap. 3: E radice oleæ quàm tenacitè cortex detrahitur, in
melle crebro gustatu medetur sanguinem reicientibus.
Tēnētāsco, sive Tenetescio, n. t. Tener fio, mitesco, mien-
cordia ducor. [*ἰσχυρότης*. Gall. *Tendrou, tendrou*.
Ital. *Tenorezza*. Ger. *Zartigkeit*. Hisp. *Tierna*. Pol.
Mickofski, ml odi. Vng. *Gyengetike*. Ang. *Tenderly*.] Plin. lib.
23. cap. 3: E radice oleæ quàm tenacitè cortex detrahitur, in
melle crebro gustatu medetur sanguinem reicientibus.
Tēnētāsco, sive Tenetescio, n. t. Tener fio, mitesco, mien-
cordia ducor. [*ἰσχυρότης*. Gall. *Tendrou, tendrou*.
Ital. *Tenorezza*. Ger. *Zartigkeit*. Hisp. *Tierna*. Pol.
Mickofski, ml odi. Vng. *Gyengetike*. Ang. *Tenderly*.] Plin. lib.
23. cap. 3: E radice oleæ quàm tenacitè cortex detrahitur, in
melle crebro gustatu medetur sanguinem reicientibus.
Tēnētāsco, sive Tenetescio, n. t. Tener fio, mitesco, mien-
cordia ducor. [*ἰσχυρότης*. Gall. *Tendrou, tendrou*.
Ital. *Tenorezza*. Ger. *Zartigkeit*. Hisp. *Tierna*. Pol.
Mickofski, ml odi. Vng. *Gyengetike*. Ang. *Tenderly*.] Plin. lib.
23. cap. 3: E radice oleæ quàm tenacitè cortex detrahitur, in
melle crebro gustatu medetur sanguinem reicientibus.
Tēnētāsco, sive Tenetescio, n. t. Tener fio, mitesco, mien-
cordia ducor. [*ἰσχυρότης*. Gall. *Tendrou, tendrou*.
Ital. *Tenorezza*. Ger. *Zartigkeit*. Hisp. *Tierna*. Pol.
Mickofski, ml odi. Vng. *Gyengetike*. Ang. *Tenderly*.] Plin. lib.
23. cap. 3: E radice oleæ quàm tenacitè cortex detrahitur, in
melle crebro gustatu medetur sanguinem reicientibus.
Tēnētāsco, sive Tenetescio, n. t. Tener fio, mitesco, mien-
cordia ducor. [*ἰσχυρότης*. Gall. *Tendrou, tendrou*.
Ital. *Tenorezza*. Ger. *Zartigkeit*. Hisp. *Tierna*. Pol.
Mickofski, ml odi. Vng. *Gyengetike*. Ang. *Tenderly*.] Plin. lib.
23. cap. 3: E radice oleæ quàm tenacitè cortex detrahitur, in
melle crebro gustatu medetur sanguinem reicientibus.
Tēnētāsco, sive Tenetescio, n. t. Tener fio, mitesco, mien-
cordia ducor. [*ἰσχυρότης*. Gall. *Tendrou, tendrou*.
Ital. *Tenorezza*. Ger. <

profundendi sunt. Cic. de Nat. deor. Nec enim ille externus & adventitius habendus est tepor, sed ex intimis maris partibus agitatione excitatus, quod nostris quoque corporibus contingit, quum motu atq; exercitatione recalescunt. Ovid. 2. Metamorph. Quæ neque dant flammæ, lenisque tepore cremantur.

Teporo, pen. producit Tepofacio. [Teporo. Gall. Tiedor, va pen. schaffter. Ital. Intepidire, far tepido. Ger. sam oder warmicht masphen. Hisp. Ensbior, hazez tibia. Pol. Leticioque. Vng. Mez moleziem. Ang. To mak warme.] Plin. lib. 36. cap. 26. Fragmenta teporata agglutinantur tantum, rursus tota fundi non queunt, præter quam abrupta sibi.

Tér. [Tér. schelisch pehamim. q. Gall. Teron sui. Ital. Tre volte. Ger. Drey mal. Belg. Dreymal. Hisp. Tre vezes. Pol. Try raz. Vng. Harmaz. Ang. Three times.] Adverbium numerale, idem valens quod tribus vicibus. Cic. de Divin. Exdant de celo ter quatuor corpora sancta. Virg. lib. 1. Georg. Ter sunt conati imponere Pelio Ossam: Ter Pater extorris disiecit fulmine montes. Horat. 3. Carm. Ode 3. Ter si resurgat murus ahenus, Autore Phœbo, ter pereat meis Excisus. Argivis ter uxor Capta virum, puctosque ploret. Aliquando non tam numerum significat, quàm augmentum: ut, Ter maximus, q. ter pater: Ter beati, q. ter pater. Ovid. 1. Metamorph. O ego ter felix. Virg. 1. Aen. -ò terq; quaterq; beati.

Tercatum, Trecenti. [Tercatum. schelisch meish. q. Gall. Trecati. Ital. Trecanti. Germ. Dreyhundert. Hisp. Trescientos. Pol. Trysta. Vng. Harmaz. Ang. Three hundred.] Virg. 8. Aeneid. Maxima tercentum totam occlabra per urbem Lætitiâ, ludis que viæ plausuque fremebant. Idem 1. Georg. Ter centum nivei tonant dirmeta iuveni. Idem 4. Aeneid. Statat arx circum, & crines effusa sacerdos Tercantum tonat ore deos.

Tercati, ter, 13, Trecenti, seu tercentum. [Tercati. schelisch meish. q. Gall. Trecati. Ital. Trecanti. Germ. Dreyhundert. Hisp. Trescientos. Pol. Trysta. Vng. Harmaz. Ang. Three hundred.] Cic. 2. de Finib. Tercentosque eos, quo eduxerat Sparta, quum esset proposita aut fuga turpis, aut gloriosa mors, opposuit hostibus. Plaut. Persa. Tercentis vestibus tuas impunitas loqui nemo potest. Cic. 3. Philip. Et Brundisii tercentos fortissimos viros, civesque optimos trucidavit.

Tercenies, adverb. [Tercenies. Gall. Trecati sui. Ital. Trecanti. Vult. Germ. Dreyhundertmal. Hisp. Trecientos vezes. Pol. Trysta raz. Vng. Harmaz. Ang. Three hundred times.] Catul. in Iul. Caesarem: Ducenties comestet, aut tercenties? Non desunt tamen qui hinc omnibus in locis Trecenti, & Trecenies legendum contendant.

Tercenot, Trecenti. [Tercenot. schelisch meish. q. Gall. Trecati. Ital. Trecanti. Germ. Dreyhundert. Hisp. Trescientos. Pol. Trysta. Vn. Harmaz. Ang. Three hundred.] Mart. lib. 2. Trecenota quidem poteras epigrammata ferre.

Tercenot, 30, Triginta. [Tercenot. schelisch meish. q. Gall. Trecati. Ital. Trecanti. Germ. Dreyhundert. Hisp. Trescientos. Pol. Trysta. Vn. Harmaz. Ang. Three hundred.] Mart. lib. 12. Tercenos vigilaveram per annos. Virg. lib. 8. Aen. Ex quo terdenis urbem redeuntibus annis, Alcianus clari condet cognominis Albam.

Tergemius, a, um, adjectivum: id est, triplex. [Tergemius. schelisch meish. q. Gall. Triple, de trois doubles. Ital. Di tre doppi, triplex. Germ. Dreyfach, oder dreyfacht. Hisp. Trifolado, cosa que tiene tres dobles. Polon. Tryst, trójaki. Vng. Harmaz. Ang. Threefold.] Liv. 6. ab Urbe: Modò tergeminae victoriae triplicem triumphum ex his ipsis Volscis & Aequis, & ex Hetruria egisset. Ovid. 4. Trist. eleg. 6. Tergeminumque vitum, tergeminumque canem. Stat. 1. Sylv. 1. Non hoc imbriferas hyemes opus, aut Iovis ignem Tergeminum, Acolii nõ agmina carceris horret. Id est, salmen insulcum. q. Ius tergeminae proliis: id est, ius trium liberorum. Stat. 4. Sylv. 8. Ergo quodd Ausoniae pater augustissimus urbis Ius tibi tergeminae dederat lætabile proliis, Omen erat.

Tergemini, m. f. Dicuntur qui ter eodem partu editi sunt. [Tergemini. Gall. Trois nés tous d'une ventree. Ital. Tre nati tutti d'un medesimo parto. Ger. Drey so in einer geburt geboren sind: Dreyling. Hisp. Tres nãcidos de uno mismo parto. Pol. Trysi podynego yzosta wiodum cãsie wrodzoni. Vng. Harmaz. Ang. Three borne at one time of one mother.] Plin. lib. 7. cap. 3. Tergeminos nasci certum est. Horatorum, Curatorumque exemplo. Tergemini fratres, apud Liv. 1. ab Urbe.

Ternus, a, um, Distributivi numeri nomen est: quod tamen sæpè accipitur pro suo primitivo. [Ternus. schelisch meish. q. Gall. Ternus en nombre, ou tern ensemble. Ital. Tre in numero ò tre insieme. Germ. Drey oder je drey. Hisp. Tres en numero ò tres juntos. Pol. Tryadã, patrzyli. Vn. Harmaz. Harmaz. Ang. Three, or three and three.] Horat. 3. Carm. Ode 19. Ternos ter cyathos attonitus peret Vates. Virg. 3.

Aeneid. -terno confurgunt ordine remi. Cic. ad Patrum lib. 4. Quum loquimur terni, nihil flagitii dicimus: at quum bini, obsecrum est.

Ternarius, a, um, [Ternarius. schelisch meish. q. Gall. Ternarius. Ital. Ternario. Germ. Das drei hat. Hisp. Cosa de tres. Pol. Trymã, try wãzpie maiazi. Vng. Harmaz. Ang. Of the number of three.] ut, Ternarii scrobes: id est, scrobes quadrati quatuorversum pedes habentes ternos. Colum. lib. 11. cap. 21. Scrobes omnis generis, quos eris autumnò conditurus, hoc tempore preparare oportebit: eorum quaternarii: hoc est, quatuorversum pedum quatuor, si est commodum tertium, xii. ab uno sunt: ternarii autem xvi. 11.

Tertius, a, um, Vitimus, five unus ex tribus. [Tertius. schelisch meish. q. Gall. Tertius. Ital. Terzo. Germ. Der drei. Hisp. Tercero en orden. Pol. Tryci. Vng. Harmaz. Ang. The third.] Plin. Epist. 92. Tertius dies est, quod audivi recitantem Senam Augustinum. Cic. pro Rabirio Posthumo. Modò ybbis inpendantibus in Gabini iudicio, tertio quoque verbo extractatur. Plin. lib. 2. cap. 48. Tertium locum Mithridates obtinuit. q. Tertius notæ herbæ: id est, tertio loco adscribenda, vel tertiam dignitatem post alias sortitur. Col. lib. 9. cap. 4. Tertius notæ, sed adhuc generosa, marinus ros, & nostris cunctis, quam dixi saturciam.

Tertianus, adjectivum, ut, Tertiana febris: quæ tertio quo quo die recurrit. [Tertianus. Gall. Tern. Ital. Terziano. Ger. Dreytag. Hisp. Tercera. Ang. Of the third day.] quæ modo Quarta, quæ quinto. Cic. 3. de Nat. deor. Vide quæ si omnis matutur, omniaque, quæ certis temporibus ordinem suum conservant, divina dicimus, ne tertianas quidem febres, & quantas divinas esse dicendum sit. Tertiana etiam absolute idem significat. Plin. lib. 10. cap. 14. Xenocrates pulegi rasil lana involutum in tertianis ante accessionem olfactandum dicit.

Tertianus, anorum, Tertius legionis milites, si ter optime milium quatuor. Tacit. lib. 31. Tradidit & Syria duo & vicissim, tertianosque.

Tertius, adverbium, Tertia vice. [Tertius. schelisch meish. q. Gall. Tertius. Ital. La terza volta. Germ. Zum dritten mal. Hisp. La tercera vez. Pol. Tryci raz. Vng. Harmaz. Ang. The third time, or thirdly.] Tertio in Lyncei nõ deinde veniam tertio. Col. lib. 3. cap. 13. Sarruuntur sciquæna, iterum sarruuntur una opera, & tertio usq;.

Tertium, adverbium, Tertia vice. [Tertium. schelisch meish. q. Gall. Tertium. Ital. La terza volta. Germ. Zum dritten mal. Hisp. La tercera vez. Pol. Trycim raz. Vng. Harmaz. Ang. The third time, or thirdly.] Cic. 2. de Divin. Quid est tam incertum, quam talorum iudicium? tunc nemo de quibus scire jactans, Venerem jactar aliquando, venunquam etiam iterum ac tertium. Tertium Consul effectus, qui duobus jam persuasus Consulatus, tertium petiit. Tertio autem Consul quis factus esse dicitur, quatuor post etiam reges anno gessit consulatum.

Tertio, as, ad. p. Verbum est rei rustice scriptoribus familiare, pro eo quod est, opus aliquod tertio repetit. [Tertio. schelisch meish. q. Gall. Tertio. Ital. La terza volta. Germ. Zum dritten mal. Hisp. La tercera vez. Pol. Trycim raz. Vng. Harmaz. Ang. The third time, or thirdly.] ut, Tertio agrum, est tertio proficindere. Tertio, Col. lib. 2. sed iugum talis agri quatuor operis expeditur: nam commodè proficinditur duabus, una iterata, tertiatuò dodiante, q. statim redigitur quadrante opere. Idem lib. 2. cap. 13. Tertio esse oportebit, ac deinde circa Septemb. Calendis tertio.

Tertio, onis, verbale, et. [Tertio. schelisch meish. q. Gall. Tertio. Ital. Effo interger. German. Dreyerung. Hisp. Obra de tertiar lo binado. Pol. Trycie orq. Vng. Harmaz. Ang. The labouring of a thing three times.] Pro tertio opere repetitione quo nomine Colum. lib. 12. cap. 50. usq; est pin tertia olei pressura. Sint autem (inquit) in cella olearia tres liborum ordines, ut unus prima notæ: id est, prima pressura oleum recipiat, alter secundæ, tertius tertie. Nam plurimum refert non miscere iterationem, multo que minus tertiam.

Tertio, verba. [Tertio. schelisch meish. q. Gall. Tertio. Ital. Effo interger. German. Dreyerung. Hisp. Obra de tertiar lo binado. Pol. Trycie orq. Vng. Harmaz. Ang. The labouring of a thing three times.] Pro tertio opere repetitione quo nomine Colum. lib. 12. cap. 50. usq; est pin tertia olei pressura. Sint autem (inquit) in cella olearia tres liborum ordines, ut unus prima notæ: id est, prima pressura oleum recipiat, alter secundæ, tertius tertie. Nam plurimum refert non miscere iterationem, multo que minus tertiam.

Tertio, verba. [Tertio. schelisch meish. q. Gall. Tertio. Ital. Effo interger. German. Dreyerung. Hisp. Obra de tertiar lo binado. Pol. Trycie orq. Vng. Harmaz. Ang. The labouring of a thing three times.] Pro tertio opere repetitione quo nomine Colum. lib. 12. cap. 50. usq; est pin tertia olei pressura. Sint autem (inquit) in cella olearia tres liborum ordines, ut unus prima notæ: id est, prima pressura oleum recipiat, alter secundæ, tertius tertie. Nam plurimum refert non miscere iterationem, multo que minus tertiam.

Tertio, verba. [Tertio. schelisch meish. q. Gall. Tertio. Ital. Effo interger. German. Dreyerung. Hisp. Obra de tertiar lo binado. Pol. Trycie orq. Vng. Harmaz. Ang. The labouring of a thing three times.] Pro tertio opere repetitione quo nomine Colum. lib. 12. cap. 50. usq; est pin tertia olei pressura. Sint autem (inquit) in cella olearia tres liborum ordines, ut unus prima notæ: id est, prima pressura oleum recipiat, alter secundæ, tertius tertie. Nam plurimum refert non miscere iterationem, multo que minus tertiam.

Terginus, a, um, possessivum, ut Terginum lorum, id est, scutica e tergo animalis. [Terminus] Gall. De cur. Ital. Di. cur. Ger. Idem Hisp. De cur. Pol. [Terminus] Vng. [Terminus] An. Of an hede.] Plaut. in Pseud. Aedepol nostrum datus tergam erit, quam terginum hoc meum.

Terminus, matis, n. t. [Terminus] Extremum, terminus, [Terminus] finis, meta, planta pedis.

Termentarium, inquit Varro lib. 4. de lingua Latina, Lin-teum quod tentur corpore.

Termentum, apud Plautum, pro detrimento, teste Festo.

Terminus, terminus, pen. corr. m. t. Ramus ex arbore decerptus cum fructu. [Terminus] Gall. Une branche d'arbre avec son fruit. Ital. Rama d'albero con frutto. German. Ein abgetrochtes [Terminus] mit der frucht. Hisp. El ramo de rameno del arbol. Pol. Gal. ulka [Terminus] wozemyl awona, xat kuznie naptanicy. Vngar. Gyüm wölösög. An. The bough or branch of a tree with the fruite.] Qui quoniam in divisione agrorum antequam meta ponerentur, figi solebat, termino nomen dedit. Proprie terminus (ait Porphyrio) est oliva, sicut palme vitis, Horat. Epod. 16: Germ. nat & nunquam fallentis terminus oliva. Gellius tamen etiam terminem appellat palmæ ramum cum fructu avulsam, quem Græci [Terminus] nominant.

Terminus, ai, m. f. Proprie dicitur limes, qui agrum ab agro dividit referendo, ut Varroni placet lib. 4. de ling. Lat. quod hæc partes maxime terantur propter iter limitare. Aut certe à Græco nomine [Terminus], quod est ejusdem significationis: dicebant etiam antiqui Termen pro termino, quo usus est Actius poeta, auctore Varrone, ibidem. [Terminus] [Terminus] [Terminus] Gall. Terme. La fin de toutes choses, borne, limite. Ital. Termine, fine. Germ. Ein margstein, jochstein Belg. Een ceinde, poel. Hisp. El termino y fin generalmente. Pol. Kopyca albo słup granicy dyktacji. Vng. Hatar. Ang. The end, border or terme.] Cic. 4. Acad. Est enim inter ipsos, non de terminis, sed de tota possessione contentio. Per translationem terminus pro quovis fine accipitur. [Terminus] Cic. 1. de Orat. Nullis terminis circumscribere, aut definire jus suum Idem de Senect. Omnium xiatum certus est terminus: senectutis aut nullus certus est terminus. Virg. lib. 4. Georg. quavis angustus terminus xvi. Apud antiquos Terminus Deus putabatur, in cujus tutela finis agrorum esse existimabant: [Terminus] unde etiam sub aperto colebatur: propterea quod nefas putabant Terminus sub tecto consistere, ut auctor est Festus. Livius 1. ab Urbe: Nam quum omnium sacellorum exaugurationem aves admitterent, in Termini fano non addixere. Hujus composita sunt Anteterminus, & conterminus: quorum significata vide suis locis.

Terminus, apud antiquos, adhibito sacrificio, disponebantur: qua dere apud Siculum Flaccum hæc legimus: Carbo, aut cinis quare inveniatur, una certa ratio, quæ apud antiquos quidem observata est, postea vero neglecta: sicut aut diversa, aut nulla signa inveniuntur: cum enim terminos disponerent, ipsos quide lapides in solidam terram collocabant, proxime ea loca quibus fossis factis defixi eos erant, unguento velaminibusq; & coronis eos coronabant: in fossis autem quibus positi eos erant, sacrificio facto, hostiaq; immaculata casta, facibus ardentibus in fossa cooperitis, sanguinem instillabant, eoque thura & fruges jactabant: favos quoq; & vinum, aliaq; quibus consuetudo est terminis sacrum fieri, in fossa adiciebant, consumptisq; omnibus sapibus igne, super calentes reliquias lapides collocabant, atq; ita diligenti cura confirmabant: adjectis etiam quibusdam saxorum fragmentibus circumcalcabant, quod firmius statet: tale ergo sacrificium domini, inter quos fines dividebantur, faciebant: nam & si in trifinium est, in eum locum in quem tres possessores attingebant, termini ponebantur, omnes tres sacrum faciebant: quique alii in confinio domini erant, omnes ex convenientia terminos ponebant, & sacrum faciebant: terminos autem convenientia possessorum confirmabat: nam in quibusdam regionibus jubemur vertices amphorarum defixos inversos observare pro terminis, ergo convenientia, ut supra diximus, possessorum, terminos consecrat, qui, ut antè dixeramus, omnibus angulis coxisq; positi esse debent. Termini apud antiquos sanctè in primis, ac severè servabatur: nam in lib. v. sententiarum Pauli scripta sunt hæc, quæ leguntur apud Frontinũ in lib. De limitibus: Terminos qui effodiunt, vel exarant arbores, in metallum damnantur, si quidem servi sua sponte faciunt: humiliores in opus publicum: honestiores in insulam, amissa tertia parte bonorum, relegantur. Termini eportionales à veteribus dicti, teste Aggeno Urbico, qui intra possessionum fines inveniuntur: qui si secundum pristini temporis possessionem non convenient, diversas antiquis possessoribus controversias generabunt. Termini autè, ut in libello De limitibus, variorum auctorum titulo, scriptum est, diversi fuerunt per diversas provincias, sunt enim hæc verba: Terminum singulũ

in quadrifinio invenies, quatuor lapides in quadrifinio positi sunt, & termini factura tornantur: hoc est, rotandi, subtilissimè in quadrifinio invenies. Putem si in fine invenies, pro termino habebis. Cisternam factã in fine positam, & circa hanc memoratũ terminum invenies, & pro termino habebis. Terminũ de lapide decifum vivo invenies, & pro termino habebis. Macerias lapidum in fine pro termino invenies. Sepultura finalia aut monumenta sine dubio invenies. Malũ cotanem in fine pro termino invenies. Cypressum in fine pro termino invenies. Olivastellum in fine pro termino invenies. Fossã decifum parvam in fine pro termino posuimus: fossã alio finalis majores sine dubitatione invenies. Limites totorum hoc est, torridum, sine dubio invenies. Parietes de calce fabricatos finales dixerimus. Ripas decifas finales dixerimus. Bottonones finales invenies. Arbores ante missas finales invenies, peregrinas, exeras. Pontem marmoreum in fine invenies. Pontem de lapide vivo in fine invenies. Pontem ex calce factum in fine invenies. Orcas in fine invenies. Sarcosagã in fine invenies. Imbrices in fine invenies. Colledaculũ de carbonibus in calce miscitatos, & glareas fluminales ne deplacias, signales constitutus. Palos picatos pro terminis invenies. Laterculos quadrangulos pro terminis invenies. Lapedes nativos cum aliquo signo finem pro termino constitutus, & multa consecratione signavimus. Flumen aliquem in fine invenies. Rivum finalem invenies. Hęc signa per diversas provincias observantur. Terminorum nomina apud Hygenum leguntur hæc: Egregia, qui & robustus, quinquepedalis: Augusteus, Rhombus, Rhomboides, Scalcus, Molles, Trigonus orthogonus, Trapezus, Trigonus oxigonus, Trigonus amblygonus, Parallelogrammus, Sepultura militaris in fine, Augusteus in trifinio, Isopleus, Scutellatus, Spaula, Spetethialis in trifinio, Area in quadrifinio, Sepultura finalis, Noverca, Canabula, Formalis, Substructio ad terras excipandas, Maceria finalis, Scorofione, Bottonum, Monumetum, Aspratilis terminus, Hermula, Seria, Puteus, Lapis non solatus, incurfio positus: Terminus, qui subsicium demonstrat: Lapis intra lapidem in trifinio, Termini geniculi, Terminus, qui flavium demonstrat: Lapis gatumatus, Gamma de petra sicca constructa. Lapis decussatus, qui signum intraculum & extraculum significat: Terminus ante terminũ in versura positus, Lapis cultellatus, qui pentagoni recta rationem: Lapis gammatatus, qui trigoni recipit rationem: Lapis intra lapidem in cursorio: Lapis, qui flexuositatem limitis ostendit: Terminus, qui rivum demonstrat. Ad hæc parva terminorum nomina sua cuique figura est adjuncta.

Terminus, aliorum, n. f. [Terminus] Vatro idem appellata est existimat, quod id dies anni extremus erat constitutus. Ego potius à Termino Deo nomen sumpsisse existimo. Faciunt enim terminalia festa, quæ in honorem Termini Dei celebrantur mense Februarii, ad octavam Calendæ Martiæ. Nam inter terminalia & Regifugium, teste Censorino, intersecebant dies intercalaris. Liv. 5. Dec. lib. 3: Tertio die post Terminalia Calendæ intercalares fuere.

Terminus, nas, act. p. Terminos constituo, certis finibus circumscribo, finio, determino, claudio, definio, regionibus & limitibus circumscribo. [Terminus] Gall. Finer, borne, limite. Ital. Terminare, determinare, finire, concludere. Germ. Abdermarchen: marckstien setzen, aufsetzen. Hisp. Acabarõ deslindar. Pol. Ograniczyc, konczyc. Vng. Meghatárokat hatari vetek. Ang. To end, border or bound.] Cic. 1. Offic. Illojum fines, sicut ipsi dixerunt, terminavit in medio reidũ quod erat, populo Romano adjudicavit. Idem in Cato. Quotum alter fines vestri imperii, non terra, sed cæli regionem terminaret. Idem de Finib. Omni autem privatione doloris putat Epicurus terminari summam voluptatem: hoc est, Epicurus putat summam esse voluptatem privari doloribus. lib. de Senect. An censes (ut de meipso aliquid more situm gloriæ) me tantos labores diurnos, nocturnosq; domi, militiaeque suscepturum fuisse, si isdem finibus gloriam meam, quibus vitæ esset terminaturus? & Terminare sententiam, absolvere. Cic. ad Att. lib. 9: Sed ut sententiam aliquando terminemus.

Terminatio, a, um, particip. Circumscriptus, finitus. [Terminus] mughbãl, iqa dãs. Gall. Termini, borne, limite. Ital. Terminata, finito. Ger. Abdermarchen: aufgesetzt. Hispan. Terminata, acata. Pol. Ograniczny, konczony. Vngar. Meghatározot. Ang. End, bordered, or bounded. Jut. Terminatus agerid est, limitatus. Terminata divitiæ. Cic. 1. de Finib. Ne naturales quidem multa desiderant propterea quod ipsa natura divitiar, quibus contenta sit, & parabiles & terminatas habet.

Terminatio, onis, verbale, f. t. Finitio, finis, mensura, modus. [Terminus] mughbãl, iqa dãs. Gall. Termination, limitation, finitatio, fin. Ital. Terminazione, fine. Germ. Absetzung, absetzung. Hisp. Acabamiento, obra de deslindar. Pol. Odkonczenie. Vng. határoz.

TERRA, & hoc terreſtre, om. t. Terrenus: [*אדמה*] Gall. *Terre*, Ital. *Di terra*. Ger. *Erde*. Hiſp. *Cosa de tierra*. Pol. *Ziemia*. Vng. *Föld*. Ang. *Of the earth*. Iur. *Terreſtre animal*, quod in terra vitam agit. Plin. lib. 10. cap. 61. Rurſus in terreſtribus pariunt ſerpentes. Ovid. lib. 14. *Metam.* - *tantos q;* per alta labores Acquora ſuſtinuit, tantos terreſtribus armis. Cic. 6. *Vent.* Illud Flaminius ita ex æde ſua ſuſtulit, ut in Capitolio. hoc eſt in terreſtri domicilio Iovis poneret. Liv. 3. *bell.* Pun. Cõſul licens Philippi atq; Annibalis perleclis, edignata omnia ad Senatuſ inire terreſtri miſit: navibus deſevi legatos jeſſit. Liv. 1. ab Urb. Audi Jupiter, & tu Iuno, Quirine, dii que omnes cõleſtes, vosq; terreſtres, vosq; inferi, audite. **TERRIGENUS**, penult. cor. com. p. Ex terra genitus. [*אדמתי*] Gall. *Engendré de la terre*. Ital. *Generato di terra*. Ger. *Von der Erden gebohren*. Hiſp. *Engendrado de la tierra*. Polon. *Zyemie wyrodzony*. Vngar. *Földből szület*. Ang. *Engendered of the earth*. Cic. 2. *de Divin.* Terrigenam, tædi gradam, ſomiportam, ſanguine caſſam, ponit quã hominum more cochleam dicere. Lucan. lib. 11. Aut ſi terrigena tentarent aſtra gigantes. Ovid. *Epist.* 11. Donec terrigenæ facinus miſerabile) fratres In ſe conſtitutas conſerere manus. **TERRICOLA**, com. p. Qui terram habitat. [*אדמתי*] Gall. *Qui habitet en la terre*. Ital. *Chi habita nella terra*. Ger. *Erdebauer des erdtreds*. Belg. *Erdenboer*. Hiſp. *El que mora en la tierra*. Pol. *Na ziemi mieszka*. Vng. *Földlakos*. Ang. *That dwelleth on the earth*.] Eſt autem hominum epitheton apud Poetas, à terre inhabitacione deductum, quo mortales diſtinguntur à ſuperis, qui à cõleſti habitacione cõlicola dicuntur. **TERRIS EPUS**, a. um. penult. corr. Iovis vel ſulminis epitheton, quaſi terribiliter, ſeu cum terrore interceptus. Vox eſt poetica. **TERRIMOTUS**, huius ut, m. q. Terræ conſuſio, quæ à ſpiribus terræ, incluſis & exitum ſibi molientibus fit. [*אדמתי*] Gall. *Tremblement de terre*, *ébranlement*, ou *éruption de terre*. Ital. *Tremotus*, *ſeismotus* de la terre. Ger. *Erdbiden*. Belg. *Erds bevinge*. Hiſp. *Terramoto*. Pol. *Ziemia trzęsienie*. Vng. *Földvidálás*. Ang. *An earth quake*.] Plin. lib. 2. cap. 84. Fuit cum terra motu & inundationes maris, eodem videlicet ſpiritu inſuſu, aut ſedimentis ſina receptu. Maximus terræ memoria mortalium exitit motus, Tiberii Cæſaris principatu, xii. urbibus Aſiæ una nocte proſtratis. Cic. 2. *Offic.* Si tecta aut v. tempeſtatis, aut terræ motu, aut vetuſtate cecidiſſent. Idem 1. *de Divin.* Conquãſſari maximis terræ motibus. **TERRINOLA**, l. e. cum accentu in ſate penultima, Avis alaude ſimilis, præterquam quod in capite apicem non habet, ſicut alaude *אדמתי*. *אדמתי*. & Dicta terraneola, quod nō in arboribus, ſed in terra verſetur, atq; nidificet. Siphontinus. **TERRIPEDIUM**, n. *אדמתי*: deinde terripedium, & tandem tripedium dictum eſt. **TERROR**, om. m. t. Timoris incuſſio. [*אדמתי*] Gall. *Chute de la terre*, *ébranlement*, ou *éruption de terre*. Ital. *Terrere*, *ſpavento*, *paura*. Ger. *Erſchrecken*. Belg. *Verſchrecken*. Hiſp. *Espanto del que espanta*. Pol. *Strach*. Vng. *Rozzenes*, *remnie*. Ang. *Dread*, *fear*, *terror*.] Cic. 4. *Tusc.* Quæ aut ſubjecta ſunt ſub metu, ea ſic definiunt, Pignitiam metum conſequentis laboris, terrorem metum conſequentem. Ex quo ſit ut pudorem rubor, terrorem pallor & tremor, & dentium crepitus conſequantur. Servius inter terrorem & metum ſic diſtinguit: quod terror proprie ſit, qui aliis inferunt: unde & terribilis dicitur: metus, quem habeat timentes. & Licet aliquando terror pro metu ponitur. Virgil. 11. *Aeneid.* Quod ſi tantus habet metus & peſtora terror. **TERRIDO**, res. mi. act. f. Timorem alicui incutio, terrorem offero, terrorem infero, terrorem inſicio, timorem facio. [*אדמתי*] Gall. *Effrayer*, *frayer*, *effrayer*, *effrayer*, *effrayer*. Ital. *Terrido*, *spavento*. Ger. *Erſchrecken*. Belg. *Verſchrecken*. Hiſp. *Espantar*. Pol. *Strach*. Vng. *Rozzenes*. Ang. *To frighten*, *to make affraid*.] Virg. lib. 1. *Georg.* Erſonitu terribi ayes. *Caſ.* lib. 3. *bell.* Civil. Te legionarij interitum munitionis deſeſores, ſcalis aduſoris, tormentisq; cuius que generis, reliq; tenebant. Virgil. lib. 1. *Aen.* Iam cum religio pavidos tenebat agreſtes: Dira loci Idem lib. 6. *Aen.* licet ingens inſitor aatro Aeternum latrans ex angues terreat umbra. Idem 1. *Aen.* Nea belli terere miſis. Ovid. 14. *Metam.* - tonitruq; & fulgure terruit orbem. & Huius compoſita ſunt. Adherreo, contereo, deterreo, extereo, & pertereo: quorum ſignificata explentur ſuis locis. **TERTIUS**, a. um. participium, ſeu nomen ex participio: [*אדמתי*] Gall. *Effrayer*, *frayer*, *effrayer*, *effrayer*. Ital. *Terrido*, *spavento*. Ger. *Erſchrecken*. Hiſp. *Espantar*. Polon. *Zaſtrach*. Vng. *Rozzenes*. Ang. *To frighten*, *to make affraid*.] ut, Tertius animi: hoc eſt, conturbatus animo. Liv. 7. ab Urb. Itaq; Conſule tertio animi, videlicet tu, inquit, A. Corneli, ca-

cumen illud ſupra hoſtem? Ovid. 1. *Metam.* Venatorq; metu venantum terrens fugit. **TERTIO**, a. pen. corr. act. p. Frequentativum à Terreo. [*אדמתי*] Gall. *Effrayer*, *frayer*, *effrayer*, *effrayer*. Ital. *Terrido*, *spavento*. Ger. *Erſchrecken*. Belg. *Verſchrecken*. Hiſp. *Espantar*. Pol. *Zaſtrach*. Vng. *Rozzenes*. Ang. *To frighten*, *to make affraid*.] Tertio, in And. Di te edicent, ita me miſeram terrens. Virgil. 4. *Aeneid.* - & magna terrens urbes. Idem 12. *Aeneid.* - quos improbus advena bello Terrens Livius 8. ab Urbe: Deis poſtquam aſpernabatur flagitium aures, minis terrens, a quo idem dem admonere fortunæ. Plaut. *Amph.* Larva umbra ſtilis, tu me minis terrens. **TERTIO**, a. pen. corr. act. p. Terrens officio. [*אדמתי*] Gall. *Effrayer*, *frayer*, *effrayer*, *effrayer*. Ital. *Terrido*, *spavento*. Ger. *Erſchrecken*. Belg. *Verſchrecken*. Hiſp. *Espantar*. Pol. *Zaſtrach*. Vng. *Rozzenes*. Ang. *To frighten*, *to make affraid*.] Tertio, in And. Di te edicent, ita me miſeram terrens. Virgil. 4. *Aeneid.* - & magna terrens urbes. Idem 12. *Aeneid.* - quos improbus advena bello Terrens Livius 8. ab Urbe: Deis poſtquam aſpernabatur flagitium aures, minis terrens, a quo idem dem admonere fortunæ. Plaut. *Amph.* Larva umbra ſtilis, tu me minis terrens. **TERTIO**, a. pen. corr. act. p. Terrens officio. [*אדמתי*] Gall. *Effrayer*, *frayer*, *effrayer*, *effrayer*. Ital. *Terrido*, *spavento*. Ger. *Erſchrecken*. Belg. *Verſchrecken*. Hiſp. *Espantar*. Pol. *Zaſtrach*. Vng. *Rozzenes*. Ang. *To frighten*, *to make affraid*.] Tertio, in And. Di te edicent, ita me miſeram terrens. Virgil. 4. *Aeneid.* - & magna terrens urbes. Idem 12. *Aeneid.* - quos improbus advena bello Terrens Livius 8. ab Urbe: Deis poſtquam aſpernabatur flagitium aures, minis terrens, a quo idem dem admonere fortunæ. Plaut. *Amph.* Larva umbra ſtilis, tu me minis terrens. **TERTIO**, a. pen. corr. act. p. Terrens officio. [*אדמתי*] Gall. *Effrayer*, *frayer*, *effrayer*, *effrayer*. Ital. *Terrido*, *spavento*. Ger. *Erſchrecken*. Belg. *Verſchrecken*. Hiſp. *Espantar*. Pol. *Zaſtrach*. Vng. *Rozzenes*. Ang. *To frighten*, *to make affraid*.] Tertio, in And. Di te edicent, ita me miſeram terrens. Virgil. 4. *Aeneid.* - & magna terrens urbes. Idem 12. *Aeneid.* - quos improbus advena bello Terrens Livius 8. ab Urbe: Deis poſtquam aſpernabatur flagitium aures, minis terrens, a quo idem dem admonere fortunæ. Plaut. *Amph.* Larva umbra ſtilis, tu me minis terrens. **TERTIO**, a. pen. corr. act. p. Terrens officio. [*אדמתי*] Gall. *Effrayer*, *frayer*, *effrayer*, *effrayer*. Ital. *Terrido*, *spavento*. Ger. *Erſchrecken*. Belg. *Verſchrecken*. Hiſp. *Espantar*. Pol. *Zaſtrach*. Vng. *Rozzenes*. Ang. *To frighten*, *to make affraid*.] Tertio, in And. Di te edicent, ita me miſeram terrens. Virgil. 4. *Aeneid.* - & magna terrens urbes. Idem 12. *Aeneid.* - quos improbus advena bello Terrens Livius 8. ab Urbe: Deis poſtquam aſpernabatur flagitium aures, minis terrens, a quo idem dem admonere fortunæ. Plaut. *Amph.* Larva umbra ſtilis, tu me minis terrens. **TERTIO**, a. pen. corr. act. p. Terrens officio. [*אדמתי*] Gall. *Effrayer*, *frayer*, *effrayer*, *effrayer*. Ital. *Terrido*, *spavento*. Ger. *Erſchrecken*. Belg. *Verſchrecken*. Hiſp. *Espantar*. Pol. *Zaſtrach*. Vng. *Rozzenes*. Ang. *To frighten*, *to make affraid*.] Tertio, in And. Di te edicent, ita me miſeram terrens. Virgil. 4. *Aeneid.* - & magna terrens urbes. Idem 12. *Aeneid.* - quos improbus advena bello Terrens Livius 8. ab Urbe: Deis poſtquam aſpernabatur flagitium aures, minis terrens, a quo idem dem admonere fortunæ. Plaut. *Amph.* Larva umbra ſtilis, tu me minis terrens. **TERTIO**, a. pen. corr. act. p. Terrens officio. [*אדמתי*] Gall. *Effrayer*, *frayer*, *effrayer*, *effrayer*. Ital. *Terrido*, *spavento*. Ger. *Erſchrecken*. Belg. *Verſchrecken*. Hiſp. *Espantar*. Pol. *Zaſtrach*. Vng. *Rozzenes*. Ang. *To frighten*, *to make affraid*.] Tertio, in And. Di te edicent, ita me miſeram terrens. Virgil. 4. *Aeneid.* - & magna terrens urbes. Idem 12. *Aeneid.* - quos improbus advena bello Terrens Livius 8. ab Urbe: Deis poſtquam aſpernabatur flagitium aures, minis terrens, a quo idem dem admonere fortunæ. Plaut. *Amph.* Larva umbra ſtilis, tu me minis terrens. **TERTIO**, a. pen. corr. act. p. Terrens officio. [*אדמתי*] Gall. *Effrayer*, *frayer*, *effrayer*, *effrayer*. Ital. *Terrido*, *spavento*. Ger. *Erſchrecken*. Belg. *Verſchrecken*. Hiſp. *Espantar*. Pol. *Zaſtrach*. Vng. *Rozzenes*. Ang. *To frighten*, *to make affraid*.] Tertio, in And. Di te edicent, ita me miſeram terrens. Virgil. 4. *Aeneid.* - & magna terrens urbes. Idem 12. *Aeneid.* - quos improbus advena bello Terrens Livius 8. ab Urbe: Deis poſtquam aſpernabatur flagitium aures, minis terrens, a quo idem dem admonere fortunæ. Plaut. *Amph.* Larva umbra ſtilis, tu me minis terrens. **TERTIO**, a. pen. corr. act. p. Terrens officio. [*אדמתי*] Gall. *Effrayer*, *frayer*, *effrayer*, *effrayer*. Ital. *Terrido*, *spavento*. Ger. *Erſchrecken*. Belg. *Verſchrecken*. Hiſp. *Espantar*. Pol. *Zaſtrach*. Vng. *Rozzenes*. Ang. *To frighten*, *to make affraid*.] Tertio, in And. Di te edicent, ita me miſeram terrens. Virgil. 4. *Aeneid.* - & magna terrens urbes. Idem 12. *Aeneid.* - quos improbus advena bello Terrens Livius 8. ab Urbe: Deis poſtquam aſpernabatur flagitium aures, minis terrens, a quo idem dem admonere fortunæ. Plaut. *Amph.* Larva umbra ſtilis, tu me minis terrens. **TERTIO**, a. pen. corr. act. p. Terrens officio. [*אדמתי*] Gall. *Effrayer*, *frayer*, *effrayer*, *effrayer*. Ital. *Terrido*, *spavento*. Ger. *Erſchrecken*. Belg. *Verſchrecken*. Hiſp. *Espantar*. Pol. *Zaſtrach*. Vng. *Rozzenes*. Ang. *To frighten*, *to make affraid*.] Tertio, in And. Di te edicent, ita me miſeram terrens. Virgil. 4. *Aeneid.* - & magna terrens urbes. Idem 12. *Aeneid.* - quos improbus advena bello Terrens Livius 8. ab Urbe: Deis poſtquam aſpernabatur flagitium aures, minis terrens, a quo idem dem admonere fortunæ. Plaut. *Amph.* Larva umbra ſtilis, tu me minis terrens. **TERTIO**, a. pen. corr. act. p. Terrens officio. [*אדמתי*] Gall. *Effrayer*, *frayer*, *effrayer*, *effrayer*. Ital. *Terrido*, *spavento*. Ger. *Erſchrecken*. Belg. *Verſchrecken*. Hiſp. *Espantar*. Pol. *Zaſtrach*. Vng. *Rozzenes*. Ang. *To frighten*, *to make affraid*.] Tertio, in And. Di te edicent, ita me miſeram terrens. Virgil. 4. *Aeneid.* - & magna terrens urbes. Idem 12. *Aeneid.* - quos improbus advena bello Terrens Livius 8. ab Urbe: Deis poſtquam aſpernabatur flagitium aures, minis terrens, a quo idem dem admonere fortunæ. Plaut. *Amph.* Larva umbra ſtilis, tu me minis terrens. **TERTIO**, a. pen. corr. act. p. Terrens officio. [*אדמתי*] Gall. *Effrayer*, *frayer*, *effrayer*, *effrayer*. Ital. *Terrido*, *spavento*. Ger. *Erſchrecken*. Belg. *Verſchrecken*. Hiſp. *Espantar*. Pol. *Zaſtrach*. Vng. *Rozzenes*. Ang. *To frighten*, *to make affraid*.] Tertio, in And. Di te edicent, ita me miſeram terrens. Virgil. 4. *Aeneid.* - & magna terrens urbes. Idem 12. *Aeneid.* - quos improbus advena bello Terrens Livius 8. ab Urbe: Deis poſtquam aſpernabatur flagitium aures, minis terrens, a quo idem dem admonere fortunæ. Plaut. *Amph.* Larva umbra ſtilis, tu me minis terrens. **TERTIO**, a. pen. corr. act. p. Terrens officio. [*אדמתי*] Gall. *Effrayer*, *frayer*, *effrayer*, *effrayer*. Ital. *Terrido*, *spavento*. Ger. *Erſchrecken*. Belg. *Verſchrecken*. Hiſp. *Espantar*. Pol. *Zaſtrach*. Vng. *Rozzenes*. Ang. *To frighten*, *to make affraid*.] Tertio, in And. Di te edicent, ita me miſeram terrens. Virgil. 4. *Aeneid.* - & magna terrens urbes. Idem 12. *Aeneid.* - quos improbus advena bello Terrens Livius 8. ab Urbe: Deis poſtquam aſpernabatur flagitium aures, minis terrens, a quo idem dem admonere fortunæ. Plaut. *Amph.* Larva umbra ſtilis, tu me minis terrens. **TERTIO**, a. pen. corr. act. p. Terrens officio. [*אדמתי*] Gall. *Effrayer*, *frayer*, *effrayer*, *effrayer*. Ital. *Terrido*, *spavento*. Ger. *Erſchrecken*. Belg. *Verſchrecken*. Hiſp. *Espantar*. Pol. *Zaſtrach*. Vng. *Rozzenes*. Ang. *To frighten*, *to make affraid*.] Tertio, in And. Di te edicent, ita me miſeram terrens. Virgil. 4. *Aeneid.* - & magna terrens urbes. Idem 12. *Aeneid.* - quos improbus advena bello Terrens Livius 8. ab Urbe: Deis poſtquam aſpernabatur flagitium aures, minis terrens, a quo idem dem admonere fortunæ. Plaut. *Amph.* Larva umbra ſtilis, tu me minis terrens. **TERTIO**, a. pen. corr. act. p. Terrens officio. [*אדמתי*] Gall. *Effrayer*, *frayer*, *effrayer*, *effrayer*. Ital. *Terrido*, *spavento*. Ger. *Erſchrecken*. Belg. *Verſchrecken*. Hiſp. *Espantar*. Pol. *Zaſtrach*. Vng. *Rozzenes*. Ang. *To frighten*, *to make affraid*.] Tertio, in And. Di te edicent, ita me miſeram terrens. Virgil. 4. *Aeneid.* - & magna terrens urbes. Idem 12. *Aeneid.* - quos improbus advena bello Terrens Livius 8. ab Urbe: Deis poſtquam aſpernabatur flagitium aures, minis terrens, a quo idem dem admonere fortunæ. Plaut. *Amph.* Larva umbra ſtilis, tu me minis terrens. **TERTIO**, a. pen. corr. act. p. Terrens officio. [*אדמתי*] Gall. *Effrayer*, *frayer*, *effrayer*, *effrayer*. Ital. *Terrido*, *spavento*. Ger. *Erſchrecken*. Belg. *Verſchrecken*. Hiſp. *Espantar*. Pol. *Zaſtrach*. Vng. *Rozzenes*. Ang. *To frighten*, *to make affraid*.] Tertio, in And. Di te edicent, ita me miſeram terrens. Virgil. 4. *Aeneid.* - & magna terrens urbes. Idem 12. *Aeneid.* - quos improbus advena bello Terrens Livius 8. ab Urbe: Deis poſtquam aſpernabatur flagitium aures, minis terrens, a quo idem dem admonere fortunæ. Plaut. *Amph.* Larva umbra ſtilis, tu me minis terrens. **TERTIO**, a. pen. corr. act. p. Terrens officio. [*אדמתי*] Gall. *Effrayer*, *frayer*, *effrayer*, *effrayer*. Ital. *Terrido*, *spavento*. Ger. *Erſchrecken*. Belg. *Verſchrecken*. Hiſp. *Espantar*. Pol. *Zaſtrach*. Vng. *Rozzenes*. Ang. *To frighten*, *to make affraid*.] Tertio, in And. Di te edicent, ita me miſeram terrens. Virgil. 4. *Aeneid.* - & magna terrens urbes. Idem 12. *Aeneid.* - quos improbus advena bello Terrens Livius 8. ab Urbe: Deis poſtquam aſpernabatur flagitium aures, minis terrens, a quo idem dem admonere fortunæ. Plaut. *Amph.* Larva umbra ſtilis, tu me minis terrens. **TERTIO**, a. pen. corr. act. p. Terrens officio. [*אדמתי*] Gall. *Effrayer*, *frayer*, *effrayer*, *effrayer*. Ital. *Terrido*, *spavento*. Ger. *Erſchrecken*. Belg. *Verſchrecken*. Hiſp. *Espantar*. Pol. *Zaſtrach*. Vng. *Rozzenes*. Ang. *To frighten*, *to make affraid*.] Tertio, in And. Di te edicent, ita me miſeram terrens. Virgil. 4. *Aeneid.* - & magna terrens urbes. Idem 12. *Aeneid.* - quos improbus advena bello Terrens Livius 8. ab Urbe: Deis poſtquam aſpernabatur flagitium aures, minis terrens, a quo idem dem admonere fortunæ. Plaut. *Amph.* Larva umbra ſtilis, tu me minis terrens. **TERTIO**, a. pen. corr. act. p. Terrens officio. [*אדמתי*] Gall. *Effrayer*, *frayer*, *effrayer*, *effrayer*. Ital. *Terrido*, *spavento*. Ger. *Erſchrecken*. Belg. *Verſchrecken*. Hiſp. *Espantar*. Pol. *Zaſtrach*. Vng. *Rozzenes*. Ang. *To frighten*, *to make affraid*.] Tertio, in And. Di te edicent, ita me miſeram terrens. Virgil. 4. *Aeneid.* - & magna terrens urbes. Idem 12. *Aeneid.* - quos improbus advena bello Terrens Livius 8. ab Urbe: Deis poſtquam aſpernabatur flagitium aures, minis terrens, a quo idem dem admonere fortunæ. Plaut. *Amph.* Larva umbra ſtilis, tu me minis terrens. **TERTIO**, a. pen. corr. act. p. Terrens officio. [*אדמתי*] Gall. *Effrayer*, *frayer*, *effrayer*, *effrayer*. Ital. *Terrido*, *spavento*. Ger. *Erſchrecken*. Belg. *Verſchrecken*. Hiſp. *Espantar*. Pol. *Zaſtrach*. Vng. *Rozzenes*. Ang. *To frighten*, *to make affraid*.] Tertio, in And. Di te edicent, ita me miſeram terrens. Virgil. 4. *Aeneid.* - & magna terrens urbes. Idem 12. *Aeneid.* - quos improbus advena bello Terrens Livius 8. ab Urbe: Deis poſtquam aſpernabatur flagitium aures, minis terrens, a quo idem dem admonere fortunæ. Plaut. *Amph.* Larva umbra ſtilis, tu me minis terrens. **TERTIO**, a. pen. corr. act. p. Terrens officio. [*אדמתי*] Gall. *Effrayer*, *frayer*, *effrayer*, *effrayer*. Ital. *Terrido*, *spavento*. Ger. *Erſchrecken*. Belg. *Verſchrecken*. Hiſp. *Espantar*. Pol. *Zaſtrach*. Vng. *Rozzenes*. Ang. *To frighten*, *to make affraid*.] Tertio, in And. Di te edicent, ita me miſeram terrens. Virgil. 4. *Aeneid.* - & magna terrens urbes. Idem 12. *Aeneid.* - quos improbus advena bello Terrens Livius 8. ab Urbe: Deis poſtquam aſpernabatur flagitium aures, minis terrens, a quo idem dem admonere fortunæ. Plaut. *Amph.* Larva umbra ſtilis, tu me minis terrens. **TERTIO**, a. pen. corr. act. p. Terrens officio. [*אדמתי*] Gall. *Effrayer*, *frayer*, *effrayer*, *effrayer*. Ital. *Terrido*, *spavento*. Ger. *Erſchrecken*. Belg. *Verſchrecken*. Hiſp. *Espantar*. Pol. *Zaſtrach*. Vng. *Rozzenes*. Ang. *To frighten*, *to make affraid*.] Tertio, in And. Di te edicent, ita me miſeram terrens. Virgil. 4. *Aeneid.* - & magna terrens urbes. Idem 12. *Aeneid.* - quos improbus advena bello Terrens Livius 8. ab Urbe: Deis poſtquam aſpernabatur flagitium aures, minis terrens, a quo idem dem admonere fortunæ. Plaut. *Amph.* Larva umbra ſtilis, tu me minis terrens. **TERTIO**, a. pen. corr. act. p. Terrens officio. [*אדמתי*] Gall. *Effrayer*, *frayer*, *effrayer*, *effrayer*. Ital. *Terrido*, *spavento*. Ger. *Erſchrecken*. Belg. *Verſchrecken*. Hiſp. *Espantar*. Pol. *Zaſtrach*. Vng. *Rozzenes*. Ang. *To frighten*, *to make affraid*.] Tertio, in And. Di te edicent, ita me miſeram terrens. Virgil. 4. *Aeneid.* - & magna terrens urbes. Idem 12. *Aeneid.* - quos improbus advena bello Terrens Livius 8. ab Urbe: Deis poſtquam aſpernabatur flagitium aures, minis terrens, a quo idem dem admonere fortunæ. Plaut. *Amph.* Larva umbra ſtilis, tu me minis terrens. **TERTIO**, a. pen. corr. act. p. Terrens officio. [*אדמתי*] Gall. *Effrayer*, *frayer*, *effrayer*, *effrayer*. Ital. *Terrido*, *spavento*. Ger. *Erſchrecken*. Belg. *Verſchrecken*. Hiſp. *Espantar*. Pol. *Zaſtrach*. Vng. *Rozzenes*. Ang. *To frighten*, *to make affraid*.] Tertio, in And. Di te edicent, ita me miſeram terrens. Virgil. 4. *Aeneid.* - & magna terrens urbes. Idem 12. *Aeneid.* - quos improbus advena bello Terrens Livius 8. ab Urbe: Deis poſtquam aſpernabatur flagitium aures, minis terrens, a quo idem dem admonere fortunæ. Plaut. *Amph.* Larva umbra ſtilis, tu me minis terrens. **TERTIO**, a. pen. corr. act. p. Terrens officio. [*אדמתי*] Gall. *Effrayer*, *frayer*, *effrayer*, *effrayer*. Ital. *Terrido*, *spavento*. Ger. *Erſchrecken*. Belg. *Verſchrecken*. Hiſp. *Espantar*. Pol. *Zaſtrach*. Vng. *Rozzenes*. Ang. *To frighten*, *to make affraid*.] Tertio, in And. Di te edicent, ita me miſeram terrens. Virgil. 4. *Aeneid.* - & magna terrens urbes. Idem 12. *Aeneid.* - quos improbus advena bello Terrens Livius 8. ab Urbe: Deis poſtquam aſpernabatur flagitium aures, minis terrens, a quo idem dem admonere fortunæ. Plaut. *Amph.* Larva umbra ſtilis, tu me minis terrens. **TERTIO**, a. pen. corr. act. p. Terrens officio. [*אדמתי*] Gall. *Effrayer*, *frayer*, *effrayer*, *effrayer*. Ital. *Terrido*, *spavento*. Ger. *Erſchrecken*. Belg. *Verſchrecken*. Hiſp. *Espantar*. Pol. *Zaſtrach*. Vng. *Rozzenes*. Ang. *To frighten*, *to make affraid*.] Tertio, in And. Di te edicent, ita me miſeram terrens. Virgil. 4. *Aeneid.* - & magna terrens urbes. Idem 12. *Aeneid.* - quos improbus advena bello Terrens Livius 8. ab Urbe: Deis poſtquam aſpernabatur flagitium aures, minis terrens, a quo idem dem admonere fortunæ. Plaut. *Amph.* Larva umbra ſtilis, tu me minis terrens. **TERTIO**, a. pen. corr. act. p. Terrens officio. [*אדמתי*] Gall. *Effrayer*, *frayer*, *effrayer*, *effrayer*. Ital. *Terrido*, *spavento*. Ger. *Erſchrecken*. Belg. *Verſchrecken*. Hiſp. *Espantar*. Pol. *Zaſtrach*. Vng. *Rozzenes*. Ang. *To frighten*, *to make affraid*.] Tertio, in And. Di te edicent, ita me miſeram terrens. Virgil. 4. *Aeneid.* - & magna terrens urbes. Idem 12. *Aeneid.* - quos improbus advena bello Terrens Livius 8. ab Urbe: Deis poſtquam aſpernabatur flagitium aures, minis terrens, a quo idem dem admonere fortunæ. Plaut. *Amph.* Larva umbra ſtilis, tu me minis terrens. **TERTIO**, a. pen. corr. act. p. Terrens officio. [*אדמתי*] Gall. *Effrayer*, *frayer*, *effrayer*, *effrayer*. Ital. *Terrido*, *spavento*. Ger. *Erſchrecken*. Belg. *Verſchrecken*. Hiſp. *Espantar*. Pol. *Zaſtrach*. Vng. *Rozzenes*. Ang. *To frighten*, *to make affraid*.] Tertio, in And. Di te edicent, ita me miſeram terrens. Virgil. 4. *Aeneid.* - & magna terrens urbes. Idem 12. *Aeneid.* - quos improbus advena bello Terrens Livius 8. ab Urbe: Deis poſtquam aſpernabatur flagitium aures, minis terrens, a quo idem dem admonere fortunæ. Plaut. *Amph.* Larva umbra ſtilis, tu me minis terrens. **TERTIO**, a. pen. corr. act. p. Terrens officio. [*אדמתי*] Gall. *Effrayer*, *frayer*, *effrayer*, *effrayer*. Ital. *Terrido*, *spavento*. Ger. *Erſchrecken*. Belg. *Verſchrecken*. Hiſp. *Espantar*. Pol. *Zaſtrach*. Vng. *Rozzenes*. Ang. *To frighten*, *to make affraid*.] Tertio, in And. Di te edicent, ita me miſeram terrens. Virgil. 4. *Aeneid.* - & magna terrens urbes. Idem 12. *Aeneid.* - quos improbus advena bello Terrens Livius 8. ab Urbe: Deis poſtquam aſpernabatur flagitium aures, minis terrens, a quo idem dem admonere fortunæ. Plaut. *Amph.* Larva umbra ſtilis, tu me minis terrens. **TERTIO**, a. pen. corr. act. p. Terrens officio. [*אדמתי*] Gall. *Effrayer*, *frayer*, *effrayer*, *effrayer*. Ital. *Terrido*, *spavento*. Ger. *Erſchrecken*. Belg. *Verſchrecken*. Hiſp. *Espantar*. Pol. *Zaſtrach*. Vng. *Rozzenes*. Ang. *To frighten*, *to make affraid*.] Tertio, in And. Di te edicent, ita me miſeram terrens. Virgil. 4. *Aeneid.* - & magna terrens urbes. Idem 12. *Aeneid.* - quos improbus advena bello Terrens Livius 8. ab Urbe: Deis poſtquam aſpernabatur flagitium aures, minis terrens, a quo idem dem admonere fortunæ. Plaut. *Amph.* Larva umbra ſtilis, tu me minis terrens. **TERTIO**, a. pen. corr. act. p. Terrens officio. [*אדמתי*] Gall. *Effrayer*, *frayer*, *effrayer*, *effrayer*. Ital. *Terrido*, *spavento*.

Testamentum, Ang. *Attestament*, Vlp. l. 1. Qui testam. fac. poss. Testamentum est (inquit) voluntatis nostrae iusta sententia, de eo quod post mortem fieri voluerimus. Et proprie quod perfectum est, testamentum dicitur. Sed abusive quoque testamenta vocamus ea quae falsa vel iniusta, vel irrita, vel rupta, nempe imperfecta sunt. Cic. 2. de Finib. Sic ejusdem testamentum non solum philosophi gravitate, sed etiam ab ipsius sententia iudico discrepare. Idem pro Milone: Vna sui testamentum simul obsignavi cum Clodio. Horat. 1. Epist. 7. & opella forensis Abducit febris, & testamenta resignat.

Testamentum, Leges multae de testamentis Romae latae sunt: quarum nominantur Voconia, Fuzia, Falcidia, Iunta, Velleia, Cornelia, Aelia, Sentia. Voconia, de mulierum hereditatibus, interdum secundum & postremum Carthagineense bellum a Qu. Voconio Saxa. Aticino tribuno plebis suadente M. Carone Cenforio lata: sanxit hoc, nequis heredem relinquere filiam supra H. S. XXXV. M. nam Dio. lib. LVI. Ita scriptum reliquit. Augustus quibusdam feminis tribuit, ut supra XXV. M. heredes esse possent licet hoc lex Voconia veteret. Fama cavebatur, ut a Theophilo scriptum legitimus, ne cui plus, quam M. nummum, legaretur: quod amplius legatum esse, quadruplum restitueretur. Falcidia cavebatur, ne cui plus liceret legare, quam dodrantem ex tota hereditate: id est, ut si unus haeres institutus esset, si plures, apud ipsum, eorum quarta pars tantum remaneret. Meminit huius legis Celsus, lib. XXII. Digestorum, his verbis: Cum de lege Falcidia quaeritur, haereditis probatio est, locum habere legem Falcidiam, quod dum probare non potest, merito condemnabitur. In Iunia Velleia hoc erat, ut qui testamentum faceret, omnes eos virilis sexus necessarios institueret haereditas, qui, quam nascerentur, haereditas ei futuri essent: eorumque in locum liberi succederent: qui nisi instituti essent, aut si exhereditati ad exemplum postumorum essent, testamentum non valeret. haec sunt quatuor leges tribuuntur reliquae sunt, de quibus dicendum sit, Cornelia consularis, L. Syllae, & Aelia Sentia, a duobus consulibus, Augusto principe, Sex Aelio, L. Sentia lata. Cornelia falsum testamentum facientibus poenam magabatur: eaque lege senatores soli tenebantur, ut in Suetonio legitimus: quod si quis in hostium potestate decerneret, eius testamentum perinde lex Cornelia confirmabat, ac si, qui testamentum illud fecisset, in hostium potestate pervenisset: testulianus lib. XXVIII. Digestorum. Testamenta postea lex infirmabat, irritaque, prorsus jubebat esse, quae improba, inofficiosa, inhumana dicerentur: hoc est, quae contra leges, contra pietatem facta essent: item illa, quae a quinque testibus, nisi quae si dignis, non essent obsignata. quod ad septem deinde testes, imperatorum aetate, translatum est, atque horum generum causas resciadendis, confirmandisque testamentis, a centumviris esse iudicatas, quod haec iudicium dicebatur. Cic. Valeriusque declarant. In Aelia Sentia scripta sunt haec: Vnus modo haeres necessarius fieret: plures si fierent, irritum esset, qui primus loco esset nominatus. haeres esset: ex libro P. Manii de legibus Romanis.

Testam totum, a. um, Quod ad testamentum pertinet: [*אשר יצא* Gall. *De testamenti, testamentaria*. Ital. *Cosa testamentaria*. Ger. *Das in einem Testament gebr.* Hisp. *Cosa perteneciente a testamento*. Pol. *Testamentum*. Vng. *Testamentum hoc vale*. Ang. *Belonging to a testament*.] Unde testamentaria tabellae, & testamentaria lex, quae Cornelia dicitur: quae irrogat poenam ei, qui falsum testamentum, vel aliud instrumentum signaverit, scripserit, recitaverit. Adoptio testamentaria, qua quis per testamentum sibi filium adoptat. Plin. lib. 13. cap. 2. Quam Scipionis Africani transfisset atrium, vidissetque adoptione testamentaria Salutationis (hoc enim ei fuerat cognomen) Africanorum dedecore notam irrepentem Scipionum nomini.

Testamentarius, tit. m. f. Qui testamenta falsa conficit, testamentorum subductor. [*אשר יצא* Gall. *Falsification de testament*. Ital. *Falsatore de testamenti*. Germ. *Ein Testament falscher*. Hisp. *El albacea testamentaria*. Pol. *Falsz testamentum*. Vng. *Hannu testamentum tod*. Ang. *A maker of false testament*.] Cic. lib. 3. Offic. Non de sicariis, veneficis, testamentariis, furibus, peculatoribus hoc loco differendum est. Testamentarius, notarius, confector, & scriptor testamentorum. [*אשר יצא* Gall. *Paulus ad leg. Corneliae de Falsa, l. Impuberem*: Si testamentarius servo fidei commissariam libertatem dederit, videmus ne id extra poenam sit. Budaeus.

Testis, aris, ori, a. p. Testimonium dico, notum facio, testibus firmo. [*אשר יצא* Gall. *Testimonium, dire vna* *deus est affiance, testifier*. Ital. *Testimoniare, testimoniare*. Germ. *Bezeugen mit Zeugnis dazus*. Belg. *Witgen*. Hisp. *A testificar*. Pol. *Oswiadczenie*. Vngar. *Bezeugen*. Ang. *To witness, to witness, to beare witness*.] Cic. 3. de Orat. Quod eo sapidis testificor, ut auctoribus laudandis inceptiarum nomina effugiam.

Ovid. 2. de Arte: Te memorem dominam testificere tuae. Cic. ad Attic. lib. 8. Testificor me expectem belli fuisse. Testificari Deum, pro testari & in testimonium invocare. Cic. ad Att. lib. 10. Nam deos, hominesque, amicitiamque nostram testificor, me tibi praedixisse, neq. temere monuisse.

Testificatus, a. um, particip. [*אשר יצא* Gall. *Testimonium*. Ital. *Testificata*. Ger. *Bezeugt*. Hisp. *Testificado*. Pol. *Oswiadczenie*. Vng. *Az mirdi bizgatog terebi*. Ang. *Testified*.] Cic. Att. lib. 1. Illud inest tamen commodi, quod & mihi, & ceteris amicis tuis nota fuit, & ab te aliquando testificata tua voluntas omittenda provincia. Ovid. Epistol. 20. Linguamque praesentem testificata deam.

Testificatio, onis, f. t. Probatio per testes, testatio, testimonium. [*אשר יצא* Gall. *Deposition de temoigne, testimonage*. Ital. *Esse testimoniare*. Ger. *Bezeugen*. Rantmahung. Hisp. *El dicho del que es testigo, obra de testificar*. Pol. *Oswiadczenie*. Vng. *Bizgatog terebi*. Ang. *Testifying, a proving by witness*.] Cic. 6. Verr. Si eius rei testificatio tolleretur, cautumque esse eos testimonium non esse dicturos. Idem de Clar. Orat. Chirographa, testificationes, iudicia, quaestiones, rem manifestam facere. Interdum idem quod declaratio, assertio, confessio. Cic. Lent. lib. 1. Epist. Sic egit causam tuam, ut neq. eloquentia maiore quisquam, nec gravitate, nec studio, nec contentione agere potuerit, cum summa testificatione tuorum in se meritorum. Idem 9. Philipp. His honoribus habitis Ser. Sulpitio: repudiatem legationis ab Antonio manebit testificatio sempiterna.

Testiviliusium, n. f. Res minimi pretii, sumptum a filorum fragmentis, quae de tela decidunt, quae proprie testiviliicia vocari volunt. Plaut. Casin. Non ego hoc verbum emptitem testiviliicio. Quo tamen in loco Felsus legit titiviliicio.

Testuaceum, Vide TESTVS.

Testudo, ius, f. Animal tardigradum, a testa, qua tegitur nomen habent. [*אשר יצא* Gall. *Vneturue*. Ital. *Testudine, galena*. Ger. *Ein Schneck*. Belg. *Ein Stede*. Hif. *Galapago, tortuga*. Pol. *Zolw*. Vng. *Tekombi beka*. Ang. *A snail*.] Eorum genera sunt marinae, palustres, terrestres, & lutariae, quae in dulci aqua diversantur. Ex his marinae in Indico mari in tantam evadunt magnitudinem, ut singularum superficies habitabiles casas integant, atque inter insulas, Rabri praecipue maris, non alius ferè navigent symbia. Univerfo autem generi testudinum dentes nulli sunt, sed rostri margines acuti, superiore parte inferiore claudente, pyxidum modo. Ova pariunt in terra, avium ovium similia, fetusque, edocant annuo spatio. Reliquam earum naturam vide apud Plinium libro 9. cap. 10. Est item testudo machina bellica, tabulatis cõtexta, & crudo corio, aut cilicinis centonibus cõtexta, aliave materia quae difficulter possit exuri. Haec intus habebat trabem funibus suspensam, quae si unco praemunitur ferreo, fals dicebatur, eo quod incurvata esset eum in usum, ut lapides è muro evelleret. Si vero ferreo bifurco caput haberet munitum, aries dicebatur, si vero arietis in morem retrorsum cederet: ut majori cum impetu ferret, si vero quod geminis cornibus capitis arietini similitudine referret. Testudo autem dicebatur, quod modo caput exereret, modo subduceret, vivae testudinis ritu. Silius lib. 1. Tandem cum densis arietis testudinis armis, subducto Pexi vallo, caecaque latebra Pandunt prolapsam suffossis moribus urbem. Caesar 4. bell. Gall. Reliquisque diebus turres ad altitudinem valli, falces, testudinesque parare, ac facere ceperunt. Testudo item dicebatur congregata militum multitudo confertis scutis et cetera adversus impetum lapidum, aliorumque telorum desuper incidendum. *אשר יצא* Liv. 10. ab Urb. Galli testudine facta cõferti stabant. Caes. 5. bell. Gall. Ac milites legionis septimae testudine facta, & aggere ad munitiones adjecto, locum ceperunt. Rursus testudines in adfectis dicuntur fornices, siue comerae, testudinei regimini instar convexa. [*אשר יצא* Ang. *An arch or vault*.] Virg. 1. Aen. Tum scutibus divae, media testudine templi, Septa simul, solinque alie subnixae refedit. Est item testudo, mulicium instrumentum, vivae testudinis figura non admodum dissimile, quod & Graeci ab animalis nomine *αἰδω* appellant. [*אשר יצא* Pol. *Lutina*. Vng. *Lant*. Ang. *A late*.] Huius inventionem Mercurio assignat Hyginus, qui quum aliquando in testudinem incidisset, cuius caro longa vetustate erat exesa, solis relicta nervis, qui digitus percussus non inaneum edebant sonum, ex illius similitudine lyram excogitavit: unde & testudinis illi nomen misisse quidam existimant. Horat. lib. 1. Carm. O' decens Phœbe, & dapibus supremi Grata testudo Iovis, o laborum Dulce lenimen. Virg. 4. Georg. Ipse cava solani ægrum testudine amorem. Cic. 2. de Nat. deor. Quocirca & in fidibus testudine resonatur.

Testudinicia, a. um, adjectivum. Quod est testudinis: [*אשר יצא* Gall. *De tortue, fait en vaulte*. Ital. *Di testudine, digalano, fatto in volto*. Ger. *Eines Schnecken*. Hif. *De galapago*.]

de certis, habet in bandeda. Pol. Zel'niemi. Vngar. Tekendi bekal.
 Ang. Of a fault, or vault.] ut, Testudineus gradus. Plaut. in
 Amph. sive grillatorius, sive Testudineus fuerit (subaudi,
 gradus) certum est mihi hunc scelerum perdere.
 Testa, sive bandeda, tum, Fornicatus, concameatus, sive quod
 conuexum, & incertum est testudinis more. [Saxo. Ger. Gal.
 Falt en vaulte. Ital. Fatto in volta. Ger. Jugenheit, sive ein Scher-
 den gemacht. Hisp. Heche en bandeda. Polon. skiepski Vngar.
 heira hayator, meg hayator. Ang. Made lyk an arche or vault.]
 Plin. lib. 33. cap. 11. Sed & testudineatum in usum venisse. Col.
 lib. 12. cap. 13. Et inter se acclives testudineato testis more tu-
 guriorum in arentem sicum a rose, & interdum a pluvia
 descendant. Vitruv. lib. 4. Testa recedentes ad extrema sinistra
 trahunt, gradatim contrahentes, & ita ex quatuor partibus
 in altitudinem edocunt in medio metas, quas luto & fronde
 regentes, efficiunt testudineata testa.
 Testis, us, ui, m. q. Instrumentum, ut Calepinus arbitratur,
 plerumque fictile, nonnunquam etiam ex aere, aliave materia,
 in quo placentia, aliaque id genus coquebantur. [Saxo. Ger.
 Gall. Cenerale de paine, un four de terre. Ital. Teste, copertivo della
 padella. Germ. Ein Backstein, oder Backstein. Hisp. Vaso de hor-
 no de barro. Pol. Chlebi bony piecyntem patela. Vng. Pozarska, helys
 futk szept, roz, edeny. Ang. A pan vnder which things are baked.]
 Cato de Re rust. cap. 75. In loco calido sub testu coquito leni-
 ter. Ego ex Sophatro didici, nominativum est, non testus, sed
 Testu, indeclinabile tanquam Genus, & significare idem quod
 Testa, vide supra in TES TA. & Legitur & testum in eadem si-
 gnificatione: ut Acreum testum, apud Plin. lib. 30.
 Testaceum libum, & Panem testuaceum dicimus, quem Gre-
 ci vocant *αδουκιστιον*. [Gal. Cuius au four de terre. Ital. Cotto in for-
 no in testu. German. Ein Kuchen in einem Backstein / oder
 Backstein gebacken. Hisp. Coccido en horno de barro. Pol. Pastyta
 psaki. Vngar. Cerepse szept, edel. Ang. Bread baked in a pan of
 earth.] Vano libro 4. de ling. Lat. Libum dictum quod liba-
 teur, prius quam esset coctum testuaceum, quod in testu ca-
 lido coquebatur, ut etiam nunc Matralibus id faciunt ma-
 tronae.
 Tectinothra, pen. prod. orum. n. f. [Saxo. Ger. Saibe
 oder arquet, wache die glasse geyffende hant behaltend die ruanien
 wettreben.] Medicamenta sunt ejusdem formae: cujus & philo-
 thra, *φιλωθρα*. Sed philothris ad pilos veiledos, tectanothris
 ad erugandam, extendamq; in facie cutem utimur.
 Tectinus, penult. prod. Plin. [Germ. Haisstare / ist ein trand-
 but, darven einer den haisst fur vnd fur mus ansgerecht haiten, mag ihn
 weder hindersch noch fursich buden.]
 Tectolaci, [Saxo. Ger. Krumbis.] A tetano morbo dicti
 sunt, quum musculi, qui secundum spinam sunt, ita rigent, ut
 se inflectere non possint. Idque quum anterior pars afficitur,
 ut si mentum pectori annexatur, *spasmodicus* quum poste-
 rior, ut si caput scapulis adhaereat, *involucris* quum vero am-
 ba rigent ex a quo, tetanos vocatur, ut si cervix recta & im-
 mobilis intendatur, etiam si (ut ait Celsus) quidam minus sub-
 tiler, & minus discretè his nominibus utantur.
 Tectartels, adject. [Saxo. Ger. Quartanus. Colum. lib. 3. cap.
 20. Tectartem pro tetrad, sive quaternario numero posuisse
 videtur, quum ait. Nectamen ea causa compellere nos debet
 ad multas vitium varietates: sed quod judicaverimus eximii
 genus, id quantum multitudinis possimus, efficiamus. Quod
 deinde proximum a primitivum quod est tertium nota, vel
 quartum: quodque eatenus velut lectarum quoddam contenti-
 limum tectartem. Satis est enim per quatuor, vel summum quinq;
 genera vindemiae fortunam optinere.
 Tectartemotium, [Saxo. Ger. Quadrans.] Graeca dictio quadrantem si-
 gnificans. Plin. lib. 7. cap. 49. Durat & ea ratio quam Petolis, &
 Necepos tradiderunt, & tectartemotium appellant, a trium
 signorum portione, qua posse in Italiae tractu CXXVI. annos
 vix contingere apparet. Quo in loco tectartemotium accipi-
 tur pro spatio trium signorum, quae est pars quarta Zodiaci.
 Teter, ita, tum, Fœdus, crudelis, dirus: & tam ad animum,
 quam ad sensus exteriores pertinetur Tetra bellua, tetra vox,
 teter odor, teter aspectus, teterima mens. [Saxo. Ger. Nid
 ist Nid tam: Nid achte Nid acari drauoge. Gal. Nant,
 Crustell, and Crustell, crustell, meschani. Ital. Vile, ostello, bruta, spara.
 German. Greulich / grausamlich / hässlich. Belg. Quact / tertia /
 greuwelid. Hisp. Torpe, à fer, à heliendo, à cruel. Polon. Syptni,
 miropoty. Vng. Isonja onlek kogyzilas. Ang. Fowl, crustell, horrible,
 multicaus.] Flautus Mosh. Ego vero te neque tetrotent bel-
 luam Vidisse me unquam, neque pejozem censco. Ibidem.
 Nullum a depol hodie genus est hominum tetrus. Cicero
 4. Tuscul. Ipsam exitum, quam nos ut tetram & imma-
 nem belluam fugendam esse dicimus, non sine, &c. Claud. 1.
 Eutrop. nec bellua tetrus ulla est Quam servi rabies in libe-
 ra colla furentis. Sulpitius ad Cic. lib. 4. Ita vir clarissimus ab
 homine teterimo acerbissima morte est affectus. Col. lib. 7.

exp. 3. Toto ventre distenditur, contrahiturque & spumam
 quandam tenem uti odoris expuit. Virgil. 3. Aeneid. tum
 vox teterum dua inter odorem. Horat. 1. Serim. Satyr. 4. pol-
 quam discordia terra Belli fecerat postes, pomatq; teterum.
 Teter, tetrus, teterimus, adverb. [Saxo. Ger. Nid, sive Nid.
 nement, quellom. Ital. Sporcamento, crudelitate. German. Eru-
 tich / grausamlich. Hisp. Tor y cruelmente. Polon. Syptni,
 miropoty. Vngar. Isonja onlek kogyzilas. Ang. Fowl, crustell,
 horrible.] Cicero 1. de Divinat. Multa que facere impudè, ac tere,
 cum temeritate & impudèntia. Idem pro Domo sua. Quid
 severè de religione decerneret, impudèntiè, teterimque
 violast.
 Tetricus, Vide suo loco.
 Tetro, as, fœdo, conspurco. [Saxo. Ger. Nid, sive Nid. Gall. Nid,
 nez, maculè. Ital. Sporcato, macchiato. Ger. Beruhsen / ist
 schmutzen. Hisp. Enfiar, manchar. Polon. Syptni, Vng.
 meg ondkozom kogyzilas. Ang. To mak foul.] Pacuvius. De-
 luturum ac ferarum adventus loca tetrat.
 Teteriner, pro tenuerit. Pacuv. Cedo, quosum teterinisse
 ajunt / Idem sub iudicio quoque omnes gradus teterum.
 Ex Notio.
 Tetrachordum, *τετραχορδον*, Musicum instrumentum, quatuor
 instructum chordis.
 Tetracolon, penultima producta: [Saxo. Ger. Nid, sive Nid. Gall. De qua-
 tre membres. Ital. Di quattro membri. German. Das vier
 oder theil bat. Hisp. De quatro miembros. Polon. Syptni,
 maian. Vngar. Negy tagyikközim. Ang. Of four members in a
 te.] Quod quatuor constat membra. Unde odorum qua-
 dam genera, quatuor constantia extremum genibus, *Tetra-*
cola appellamus.
 Tetrachoron, penultima producta. [Saxo. Ger. Nid, sive Nid. Gall. De qua-
 tre palmis. Ital. Di quattro palmi. German. Die vier
 Handen. Hisp. De quatro palmos. Polon. Syptni, maian. Vng.
 negy tagy, szept tagy. Ang. Of four palmis or fingers.] Latine quatuor
 a quatuor palmorum majorum: hoc est, pedum man-
 longitudine dictum. Prisci enim Graeci *δύο* palmum ro-
 bant: unde & *δύο* munera dicta, quod manu darentur. autor
 Plin. lib. 55. cap. 14.
 Tetradrachma, m. f. p. vel tetradrachmum m. [Saxo. Ger. Nid,
 sive Nid. Gall. De quatre drachmes. Ital. Di quattro drachme. Ger.
 Ein Wäng bey den alten / hiet vier drachmas / vngelch bey uns
 haben Gutes. Hisp. De quatro drachmas. Polon. Syptni,
 maian. Vngar. Negy tagy, szept tagy. Ang. Of four drachmas.] Nummus
 quaternus valens drach-
 mas. Livius 4. bell. Maced. Adhuc clypei argentei decem, &
 quatuor argenti octoginta quatuor millia fuerit. Ami. tetra-
 drachmā vocant: trium ferè denariorum in singulis argenti
 est pondus.
 Tetragonathii, *τετραγωνισθαι*, Aranei quidam, a quadrato mul-
 titudine ita dicti, quas Graeci *τετραγωνισθαι* dicunt. Plin. lib. 29. cap.
 4. Tetragonathii duo genera habent: prior, medium caput
 singulente linea alba, & transversa altera: hic non tam ovem
 facit. At cinereus posteriore parte candidum, lenior.
 Tetragonismus, *τετραγωνισμος*, Quadratio, alterna figurarum
 quadratarum ductio.
 Tetragonus, penultima producta. [Saxo. Ger. Nid, sive Nid. Gall. De qua-
 tre angles. Ital. Di quattro angoli. German. Das vier
 eckige. Hisp. De quatro llatros. Polon. Syptni, maian. Vngar. Negy tagy,
 szept tagy. Ang. Of four letters.] Quod quatuor constat
 linae. Unde Dei nomen dictū est tetragrammaton, quod non mo-
 do apud Hebraeos, verum etiam apud Graecos, Latinos, Aeg-
 yptios, Chaldaeos, Arabes, Gallos, multosque alios popu-
 los quatuor clementis scribatur.
 Tetrametron, pen. corr. [Saxo. Ger. Nid, sive Nid. Gall. De qua-
 tre pas. Ital. Di quattro passi. German. Das vier
 schritt. Hisp. De quatro passos. Polon. Syptni, maian. Vngar. Negy tagy,
 szept tagy. Ang. Of four paces.] Quod quatuor constat
 passibus, unde & Octonarium vocant Latini.
 Tetrapharmacum, *τετραφαρμακον*, Emplicum genus apud
 Celsum libro 3. cap. 19. pan movendo inprimis videtur: in
 dictum, quod ex quatuor constaret simplicibus, cora, pice, re-
 sina, & sevo taurino, pari portione commixtis. & A gule quo-
 que proceribus tetrapharmacis dicebantur epula quatuor
 debicatorum, quae ex quatuor preciosis optionis constabat,
 scilicet phasiano, sumine, petra, & crustulorum: quod genus pri-
 mum ab Aelio Vero fuisse excogitatum, aut ut in vita eius
 Spartianus.
 Tetraproctum, penultima prod. [Saxo. Ger. Nid, sive Nid. Gall. De qua-
 tre proctis. Ital. Di quattro procti. German. Das vier
 proct. Hisp. De quatro proctos. Polon. Syptni, maian. Vngar. Negy tagy,
 szept tagy. Ang. Of four proctis.] Quod quatuor constat
 proctibus, unde & Octonarium vocant Latini.
 Tetraarchi, x. m. p. [Saxo. Ger. Nid, sive Nid. Gall. De qua-
 tre archis. Ital. Di quattro archi. German. Das vier
 proct. Hisp. De quatro proctos. Polon. Syptni, maian. Vngar. Negy tagy,
 szept tagy. Ang. Of four arches.] Quod quatuor constat
 archibus, unde & Octonarium vocant Latini.

Gall. Tiffure, ou tiffiment. Ital. Tessera. Ger. Wabung/ fiedtung in einander. Hisp. Obra de tener. Pol. Tkanie. Vng. Zimas takasfag. Ang. A weaving. Lucret. lib. 3: Quam tenuis conlect textura, quamq; loco se continet parvo.

Thalamegos, pen. prod. Thalamegos, Navis genus. Athenzus, Aedificavit Prolemzus Philopater navem etiam fluvialem, que thalamegos vocabatur. Longitudo ejus semistadium: latitudo que esset amplissima triginta cubitis: altitudo cum suggestu tabernaculi paulo minor quadraginta cubitis: figura ejus neq; longis navibus, neq; rotundis assimilis.

Thalamus, penult. cor. m. f. [Thalamos] Gall. Chambre à coucher. Ital. Camera da sposo o de sposa. Ger. Die schlammir der Eheleute. Hisp. La camera y cama donde se ayuntan los desposados. Pol. Komara zepie pakl a talaia zenischa. Vng. Agyas huz. Ang. A chamber to lye in. Commune conjugis utriusque cubiculum. Virgil. 9. Aeneid. Ferreiq; Eumcaidom thalami, & discordia demens. Per translationem pro ipsa nuptiis atque adeo pro ipso connubii jure accipitur. Idem 6. Aeneid. Hic thalamum invasit nata, vetitosq; hymenaeos. Idem Aeneid. 4: Non licuit thalami expertem sine crimine vitam Degere more ferre? Ovid. 10. Metamorph. sine conjugis caelebs Vivebat, thalamiq; diu consortio carebat. Idem 1. Amor. Eleg. 2: Ille tibi proposuit thalamos violare pudicos. Thalamus, pro alveoli apium. Virgil. 4. Georg. Post ubi jam thalamis se composuere, siletur in noctem. Hinc Epithalamium, carmen nuptiale.

Thalassicus coloris est. Marinus. [Thalassos] Gall. De couleur de mer, comme bleu ou vert. Ital. Di colori di mare. Ger. Meerfarb / eder wasserfarb. Hisp. De color del mar. Pol. Wodni farbi. Vng. Tenger Zin. Ang. Sea coloured. Qui similis est fluctibus marinis. Graeci enim Thalassos mare dicunt. Plant. Nescio quis tecum incedit ornatu quidem thalassico. Idem Mil. Palliolum habeas ferrugineum: nam is color thalassicus.

Thalassius, a, um, pen. cor. ejusdem significationis. Lucretius libro 4: tecturq; thalassina vestis. Hoc est, caerulei coloris, & marini.

Thalassio, Vide TALASSIO.

Thalassium, Thalassium, Medicamentum quod fit ex aquis portionibus, maris, mellis, imbris, fistiliq; vase depicato conditur. Plinius libro 12. capite 6: Invenitur quod vocatur thalassium, a quo portioibus maris, mellis, imbris, &c. Accurrationem hujus medicamenti conscriptionem vide apud Dioscorid. lib. 5. cap. 17.

Thalassium terra Thalassium, Maris mensur.

Thalassium, Thalassium, Dioscoridi, Herba folia coriandri habens, pinguis paulo, caulem papaveris. Plin. lib. 27. cap. 13.

Thalassium, Thalassium, Ger. Klagelieder die mitsamst singt in truchtauch. [Thalassium] In portis & capis, & alio, medii stipites dicuntur: Thalassium est, vitescere. Colum. lib. 11. cap. 3: Thalli caparum venis proferentur, totumq; semen excutitur.

Thalassium, Thalassium, Ger. Klagelieder, dicti qui Athenis in Paratheoris olea ramos gestabant. Erant in utrumque senex. Unde per jocum thalassiorum dicuntur, qui ad munera obsequenda suavitates.

Thanatos, Latine, mors dicitur, a quo Athanatos, immortalis.

Thapsia, Thapsia, Frutex est torsi specie ferulae similis, gracilior tamen caule, folio forniculo simili, umbellas habens in singulis germinibus anetho similes, & in his flores luteum: semen autem modice latum, minus quam ferulae: radix est praegranda, intus candida, foris nigra, crassiore cortice vestita, & acris. Colligitur ex ea liquor ejusdem nominis, effusa circa eam terra, vulneratoq; cortice. Dicitur Thapsia a Thapso insula, in qua primum creditur inventa. Vide Plin. lib. 13. cap. 22. & Diosc. lib. 4.

Theamedes, Theamedes, Lapis contrariam magneti habens naturam. Nam ut ille ferum occulta quadam virtute vi ad se attrahit, ita theamedes respuit, repellitq; Plin. lib. 35. cap. 16.

Theatrum, tri. n. f. [Theatron] Gall. Theatre. Ital. Teatro. Ger. Ein hald rund Schanzen/ speyhan/ schenckten. Hisp. Teatro, lugar donde se forma de mudo la una para la otra. Pol. Dzien illa zier pakazymania. Vng. terek mek epalat, hely. Ang. A scaffold or stage where the beholders play. Aedificium in heni, vel speciem factum, ad videnda spectacula: sive locum: sive sphaera, hoc est spectando dictum. Virgil. 1. Aeneid. hic alta thecaus Fundamenta locat ali. Ovid. 2. Amor. Eleg. 7: Sive ego marmorei reperi summa thecaus. Plinius lib. 11. cap. 31: In theatrorum orchestrae scobe, aut arena superjecta deponitur vox. Aliquando tamen ponitur pro spectaculo. Martial. libro. 1: Quicquid in Orpheo Rhodope spectasse theatro dicitur, exhibuit Caesar Arena tibi. Aliquando pro multitudine spectantium. Magno theatro hae acta sicut est, multis spectantibus. Cicero 3. de Orator. Sin his paulum modo officium est, theatra tota recia-

mant. Versari in theatro, per translationem, pro esse in aliquo loco conspicuo, in luce, in omnium oculis. Cicero in Ver. act. ult. Sic obtinui. Quae situram in provincia Sicilia, ut omnium oculos in me unum coniectos arderet: ut me, Quae situramq; meam, quasi in aliquo orbis terrae theatro versari confirmarem.

Theatrum, Spectandi locum in theatro senatores in imis gradibus ante omnes habuerunt: quod insinuere curules a dilectos censorum iussu. Attilius Serranus, & L. Scribonius Libo. loci postea sua lege L. Roscius Orho, Cicero in senat. alterum in populo distinctione: tibi enita, ut equites ordo senatorem a plebe in XLIII. gradibus sederet, iis tamen equibus creptis, qui sine suo, sive fortunae vitio decessissent, cui generum locum assignavit, pena interrogata, si in XLIII. sedibus: hoc illud in Antonii, oratione 11: Tenent memoria, te primum decessisse: Patris, impius, ista culpa est, concedo illud tamen audacia tua, quod sedisti in quatuordecim, quum esset lege Roscia decessoribus centus locus confectus: quantum quis fortunae vitio, non suo, decessisset, primum iegerit senatorum in sedibus: circos proximis confederat secundum loco proximis sedisse equites putabam, quum exceptis magistratibus & senatoribus & magistratibus dignitate antea: sed i Cornelio Tacito monitus, opinionem mutavius enim, sedisse quidem in XLIII. ordinibus equites narrat, non tamen ante plebem, sed confusus tantum in XLIII. ordines haberent. Hero, inquit lib. XV. equium Romanorum locos sedibus plebis anteposuit apud circum: nam ad diem indifferet ibant: quia lex Roscia nihil, nisi de XLIII. ordinibus sanxit. Ex libro P. Maximi de legibus Romanis.

Theatrum, n. f. [Theatron] Gall. Petit theatre. Ital. Piccolo teatro. Ger. Ein schawtheatrum. Hisp. Pequeno teatro. Pol. Malo dygnost. Vng. terek mek helyetiek, epimotivika. Ang. A little field or stage. diminutivum forma Graeca a theatro deducta. Varro lib. 5. de Re rustica: Inter has & exteriores graduum substructum, ut theatridium avium: mutuli crebri in omnibus columnis impositi, sedilia avium.

Theatralis, ie, om. t. Theatralis, seu quod ad theatrum pertinet. [Theatron] Gall. De theatre. Ital. Di teatro. Ger. Das Schanzen theater schenckten. Hisp. Casa de teatro. Vng. terek mek helyetiek. Ang. Belonging to a scaffold. Unde dicitur theatralis spectacula. Cicero pro Sextio: Theatrales gladiatorium, coniciliis dicuntur omnino solere levitate nonnullorum cupios plausus exiles & rarios excitare. Tacitus li. 1: Erat in castris Petriani quidam, dux olim theatralium operarum. Humanitas indecora, & theatralis. Quint. lib. 2. cap. 2.

Theatrum, a, um, [Theatron] Gall. De theatre. Ital. Di teatro. Ger. Das schanzen theater. Hisp. Casa de teatro. Vng. terek mek helyetiek. Ang. Of a scaffold. Quod ad theatrum pertinet, sive theatralis spectacula theatra.

Thebaides, sive Thebaicae, Thebaides, Palmule sunt arbores, quae admodum & Arabicae, macro corpore, caule, & vapore aspiduo, crassa vel ut quam cute obdura, iudicia ut inquit Strabo) suavioris, etiam duriores. Gignuntur in Thebae & Aegypti regione. Arabiopiae contermina: unde & nomen accipiunt. Vide Plin. lib. 13. cap. 4.

Theca, s. p. [Theca] Gall. Theque. Ital. Theca. Ger. Ein gehuetel/ schuetel/ schuetel. Hisp. Lugar donde se guarda. Pol. Olska, nepi pachni. Vng. Ték. Ang. A case, chest or cabinet. Vagina, locus in quo aliquid reconditur: theca calami, theca numaria, theca vasorum. Varro lib. 1. de Re rustica. cap. 45: Proinde ut grani theca fit gluma, & apex arista. Martial. lib. 17: Sontitus thecam calami amare memento. Cantus nos dedimus, tu leviora para. Cic. ad Attic. lib. 4: Quare in hoc thecam numariae ne retexeris in alio cras cantum. Item 6. Veritas: Qui videt equum Trojanum introduci, vide captam esse dicitur: effem sine thecis vasa: exorquet alia de manibus mulierum.

Thelygonum, [Thelygon] Ger. Theblat/ me etich mupus. Theba habet os avas floribus olea similes, sed aliquando palidiores. Plin. lib. 27. cap. 8. Est & alia cratae gonos, quae thelygonos vocatur, differentia intelligitur leonate guidat. Vide A. SENOGONON.

Thelyphonon, [Thelyphon] Ger. Ein gestirteit wad u etich in Gypsen in Saffee Terra geminat, dicitur die Jagen die plat verpiten. Herba ab alio sentipion vocatur, propter similitudinem radice, cujus radice monentur scorpionis. Plin. lib. 23. cap. 10.

Thelypteria, huius Thelypteria, pen. cor. f. [Thelypteria] Ger. Sarracenia/ das wphie/ thee/ ston/ waffsam. F. h. ce/ ptes Plin. lib. 27. cap. 9: Alterum genus filicia thelypteria Graeco vocatur: sive nymphocampitria.

Themata, Themata, Latine positum, seu positio dicitur, & sicut etiam themata mathematicorum apud Firmicum, asti. dicitur natalia, & quasi positurae cori, dicitur p. m. & Thema contr. ovella